s.v. Gardé

S.V. GARDÉ

OPGERICHT 1977

40 JAAR

Schaakvereniging Gardé

S.V. GARDÉ

OPGERICHT 1977

Algemeen

Opgericht:	16 mei 1977
Ereleden	Leo Hovens, J. Piatkowski (†) en Rita Hovens (†)

Clublokalen

Senioren	“Den Donck”, Van Schaiklaan 1, Soerendonk, (☎0495-594796)
Junioren	“De Smeltkroes”, Kijkakkers 1, Maarheeze, (☎0495-593133)

Speeltijden

Senioren	Vrijdag vanaf 20.00 uur
Junioren	Zondag van 11.00 - 12.30 uur in “De Smeltrkroes” (*)
	Vrijdag van 19.00 - 20.00 uur in “Den Donck” (*)
	* Raadpleeg voor exacte informatie onze jeugdleider

Bestuur

Voorzitter	Eric Hoefsmit, Aalm. Roumenstraat 10, 6221 TR Maastricht, (☎06-41216803)
Secretaris	Peter Thijssen, Lavendelstraat 23, 6026 BE Maarheeze, (☎0495-592978)
Penningmeester	Jeroen van Buul, Patrijslaan 7, 6021 ZS Budel, (☎0495-492311)

Jeugdcommissie

Jeugdleider	Coen Winters, Boekweitstraat 4, 6026 XX Maarheeze, (☎06-20365890)
Trainingen	Boris Friesen, De Loop 13, 6027 SB Soerendonk
Algemeen	Albert Jan Blank, Elshouter 48, 5581 SB Waalre, (☎040-2233599)
Algemeen	Peter Thijssen, Lavendelstraat 23, 6026 BE Maarheeze, (☎0495-592978)
Algemeen	Bi-rong Wang, De Els 2, 6021 NG Budel

Website

Adres	www.svgarde.net
Webmaster	Coen Winters, e-mail: info@svgarde.net

Redactie Jubileumboekje

Inhoud/layout	Leo Hovens, Geistingen 29, 3640 Kinrooi, België
Inhoud/layout	Coen Winters, Boekweitstraat 4, 6026 XX Maarheeze, (☎06-20365890)

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Ter inleiding	3
Jubileum weekend - dag 1	4
Jubileum weekend - dag 2	8
Uitstapje Toverland	10
Grootmeesters op bezoek	12
Onze Martin!	17
Rabarber rabarber rabarber...	20
Toernooitijgers	22
Externe belevenissen...	24
Meisjes aan de top!	28
Schaken voor Dummy’s	30
Gardé 40 jaar	31
Ervaringen van een jeugdleider	32
He, he eindelijk	36
Gardé	38
Mijn herinneringen	39
Dames in het spel...?	41
Onze clublokalen	43
Globetrollen	44
Ferry’s partijen	48

Aan dit boekje werkten mee

Jan Broekhuis, Ferry Daamen, Clemens van Goch, Eric Hoefsmit, Leidy Hovens, Leo Hovens, Ton Rijnbeek, Peter Thijssen, Jacco Vermeulen en Coen Winters

Voorwoord

Iedereen doet op zijn eigen manier inspiratie op. Onze voorzitter deed dat op geheel eigen wijze terwijl, hoe kan het ook anders, hij aan het reizen was. Wat hij uiteindelijk aan het papier toevertrouwde kun je hier lezen.

Van Budapest naar Gardé

Al schrijvend in een trein (?!!!!) reis ik door het Alpenlandschap op mijn terugreis vanuit Budapest. Eric en het openbaar vervoer is normaal gesproken geen gelukkige combinatie, maar ik gok het er maar weer eens op. Voorlopig rijdt de trein op schema…

Hoe het begon

Rond mijn 13de liep ik de Smeltkroes binnen, nieuwsgierig naar wat een schaakvereniging nu eigenlijk was. Ik dacht dat ik wel een beetje kon schaken. Ik wist waar de stukken moesten staan en waar ze naartoe mogen. Ik kwam er al heel snel achter, dat er meer bij kwam kijken.

Ik werd hartelijk welkom geheten en Albert Jan werd mijn lesgever. Hij leerde mij noteren en stap 1 was snel doorlopen. In mijn eerste seizoen zat ik zo in stap 2. Dat wilde allerminst zeggen dat ik veel partijen won. De jeugd was behoorlijk sterk en in sommige partijen was ik niets meer dan kanonnenvoer.

Gelukkig zijn er nog veel leden uit die tijd verbonden aan de vereniging.

Na ongeveer twee jaar jeugd stroomde ik al snel door naar de senioren. Ik was een graag geziene gast aan de bar. Dat ging soms ten koste van mijn partij. Zoals Paul Hommerson zei: "ik was beter aan de bar, dan achter mijn bord".

Al heel snel maakte ik vrienden en ontdekte ik het fenomeen Gardé vakanties. Daar was ik altijd graag deelgenoot van. Ik heb al heel wat mooie vakanties gehad met mede clubgenoten.

Ruim tien jaar geleden ben ik gevraagd door het bestuur om lid te worden van het bestuur. Na een korte bedenkperiode was het volmondig ja. Het penningmeesterschap was vacant en dat wilde ik wel op mij nemen. Het was tenslotte voor twee jaar.
Na negen jaar penningmeesterschap heeft er een stoelendans plaats gevonden en ben ik voorgedragen als voorzitter. Tot op de dag van vandaag doe ik dat met veel plezier want Gardé is voor mij niet zomaar een vereniging met een gemeenschappelijke hobby. Het is een groep vrienden die elkaar graag zien en een gemeenschappelijke hobby hebben. Gardé is als een gezellige huiskamer waar iedereen welkom is!

We hebben wederom een prachtig jubileum gevierd: Ons "40ste".
De opkomst was overweldigend en de leden (en partners) hielpen graag mee. Dat de vereniging ook breed gedragen wordt door de leden maakt dit jubileum extra bijzonder. Ik wil iedereen bedanken voor hun medewerking aan dit bijzondere jubileum. Zonder jullie was dit niet mogelijk geweest. Bedankt !!!

Eric Hoefsmit
Voorzitter S.V. Gardé

Ter inleiding

Het heeft lang geduurd maar eindelijk is het jubileumboek waarin we terugkijken op 40 jaar S.V. Gardé klaar. Ook kijken we terug op alle festiviteiten die georganiseerd zijn rond het 40-jarig jubileum van onze vereniging.

Het is alweer 40 jaar terug dat de eerste voorzichtige stappen gezet werden naar schaken in clubverband in Maarheeze. Leo en Rita Hovens gingen toen de deuren langs om mensen te interesseren voor hun hobby. Er bleek genoeg belangstelling te zijn want niet veel later volgde de oprichtingsvergadering van de vereniging die het schaken in Cranendonck op de kaart heeft gezet.

Deze vergadering vond plaats in het Café van Miet Lammers gelegen naast het spoor. Toen de naam van de vereniging gekozen moest worden kwamen er dus ideeën als SV de Overweg naar voren. Niet echt een schaakterm dus. Gelukkig hadden wij Dhr. Piatkowski in ons midden. Hij is afkomstig uit Polen. Daar werd de term Gardé gebruikt om aan te duiden dat de dame aangevallen staat. Aangezien men toen al kon voorzien dat Gardé een vereniging van het sociale karakter zou worden werd besloten de nieuwe vereniging deze beleefdheidsterm als naam te geven.

Sindsdien is er veel gebeurd. We hebben in de afgelopen 40 jaar heel wat successen mogen beleven. Zo waren er de Nederlandse titels van Kim Friesen. Bovendien bezitten we nog steeds het record van het maximaal aantal behaalde stap 1 diploma's binnen één seizoen. Bij de senioren werden diverse resultaten in teamverband geboekt in de diverse NBSB externe competities en ook de Bavaria beker (later het Oost-Brabant toernooi) werd na jaren tevergeefse pogingen diverse malen veroverd.

Een 40-jarig jubileum is een mijlpaal dat gevierd moet worden. We hebben daarom een fantastisch jubileum weekend achter de rug. Daarnaast is het mooi om terug te kijken op alles wat we de afgelopen jaren met elkaar beleefd hebben. Een jubileumboek is daar het ideale middel voor.

Zo'n jubileumboek komt niet zomaar tot stand. Inbreng van diverse leden is dan erg welkom. Het is daarom fijn dat diverse clubgenoten in de pen zijn geklommen toen de vraag kwam om een persoonlijk stukje te schrijven. Ieder heeft op z'n eigen manier geschreven over wat hij of zij bijzonder vindt aan onze vereniging.

In dit boekje kun je verslagen lezen van belangrijke gebeurtenissen en vertellen mensen over de sfeer binnen de vereniging. Anderen vertellen over mensen die belangrijk zijn geweest voor de vereniging of laten schaaktechnische hoogtepunten zien.

De diversiteit van de onderwerpen zorgt ervoor dat je een behoorlijk volledig beeld krijgt van wat Gardé voor ons allemaal betekent. Daarmee hebben we het doel bereikt dat we wilden halen met het maken van dit jubileumboek.

Een woord van dank gaat uit naar iedereen die een bijdrage geleverd heeft aan dit jubileumboek. Daarnaast moet er niet vergeten worden dat er door velen hard gewerkt is om een mooi jubileum neer te zetten. Ook zij hebben een woord van dank zeker verdiend.

Een speciaal woord van dank is op zijn plaats voor de financiële hulp die we hebben mogen ontvangen van onze sponsors en adverteerders.

Door alle hulp die we gehad hebben en de gezamenlijke inspanningen die gedaan zijn kunnen we terugkijken op een succesvol en glansrijk jubileumjaar met als hoogtepunten het jubileum weekend en het uitstapje naar Toverland voor onze jeugd.

Dit jubileumboek zorgt voor een blijvende herinnering waarvan wij hopen dat iedereen het met veel plezier zal lezen.

Coen Winters

Jubileum weekend - dag 1

Het jubileum werd afgetrapt met een spelmiddag voor onze jeugd. Naarmate de dag vorderde sloten de senioren, oud leden, vrienden van Gardé en geïnteresseerden zich aan bij de festiviteiten.

Spelmiddag voor de jeugd

Vanwege ons 40-jarig jubileum werden er op zaterdag 20 mei en zondag 21 mei allerlei festiviteiten georganiseerd. De zaterdagmiddag stond geheel in het teken van de jeugd, waarvoor we een spellenmiddag hadden georganiseerd. Bij aankomst in Den Donck viel de grote stormbaan natuurlijk al direct op. Deze was zo'n groot succes dat het moeilijk zou worden om de jeugd bij de spellen te krijgen...

Er werd begonnen met een leuk actie spel. In twee teams werd er een soort bughouse spel gespeeld. Elk team stond in twee rijen opgesteld om het op te nemen tegen een team van leiders (Boris en Coen of Paul en Jasper). Als je aan de beurt was speelde je totdat je een stuk sloeg. Om het stuk weer door iemand in te kunnen laten zetten moest er een taak uitgevoerd worden. Dat kon zijn: touwtje springen, lopen met een bekertje op je hoofd zonder het te laten vallen, een slalomparcours met een bal of het nemen van de stormbaan. Als je de opdracht goed had uitgevoerd nam je plaats in de andere rij. Het stuk dat je had gewonnen gaf je aan de eerste speler in de rij die nog niet aan zet was en geen stuk had om in te zetten. De leiders mochten geen stukken inzetten. Als er één partij gewonnen werd dan had dat team gewonnen. Ondanks het mogen inzetten van stukken bleek het toch erg lastig om de leiders te verslaan. Vooral Boris en Coen maakten het de jeugd zeer lastig. Uiteindelijk wisten zij net van de jeugd te winnen, al moet gezegd worden dat het maar zeer weinig scheelde...

Voor de tweede ronde werden de teams gewisseld. Zo had iedereen een keer tegen beide teams van de leiders gespeeld. Dit keer hadden de leiders het lastiger. Iedereen wist nu goed wat ze moesten doen. Ook de opdrachten tussendoor werden goed uitgevoerd zodat stukken snel ingezet konden worden. Toch waren het

Boris en Coen, dit keer wel met veel geluk, die wederom wisten te winnen. Dat mocht de pret echter niet drukken. Al was het maar omdat veel leiders het niet droog hielden. Die flessen water bij de hindernisbaan konden immers open en daar werd dankbaar gebruik van gemaakt. Na al deze inspanningen kon er even bijgekomen worden en kreeg iedereen soep en broodjes. Deze energie was welkom want hierna stond de simultaan op het programma.

Deze simultaan werd gegeven door Paul Hommerson. Hij is ongetwijfeld de sterkste schaker die uit de jeugdopleiding van Gardé is voortgekomen. Hij moest het deze middag tegen 17 van onze jeugdleden opnemen. Een opgave die best wel pittig bleek te zijn. Uiteindelijk zou Paul vier remises moeten afstaan. Dirk Ogier wist een keurig gelijkspel in de wacht te slepen. Hierbij moet wel vermeld worden dat hij hulp had van Xander Ye. Onderling overleg bracht meestal de beste zet op de bord. De overige drie remises werden allemaal gescoord door dames. Anouk Heesakkers, Roos Claassen en Amber Tromm wisten ook allemaal een halfje van Paul af te snoepen. Of dit aan het schaakniveau lag of aan de onderhandelingskunsten van de dames weten we echter niet...

Ter afsluiting werden er nog een aantal prijzen verloot. Iedereen die vandaag aanwezig was had kans. Dion Nuijens was de gelukkige winnaar van het speciale jubileum schaakspel. De andere prijzen waren voor Jannes Kuijpers, Jelte Kessels, Roos Claassen, Jelte Steer, Steven Heesakkers en Merlijn Kursten. Het middagprogramma was hiermee afgelopen. Terwijl de receptie op het punt van beginnen stond waren de meeste kinderen nog steeds op de stormbaan te vinden...

Receptie

Na de spelmiddag voor onze jeugd stond om 18.00 de receptie op het programma. Via websites en mails was iedereen, die onze vereniging een warm hart toedraagt, uitgenodigd om met ons het glas te komen heffen op ons 40-jarig bestaan. Daarbij hadden we ons uiterste best gedaan om adressen van oud-leden op te sporen. Terwijl onze jeugd buiten nog op de stormbaan te vinden was begon het binnen dan ook al redelijk snel gezellig druk te worden.

Één van de aanwezigen was Leon van Gelder, voorzitter van de Noord-Brabantse Schaakbond, die het woord nam om de felicitaties vanuit de NBSB over te brengen. Tijdens zijn speech benadrukte hij hoe belangrijk de sfeer binnen een vereniging is. Hij beschreef Gardé zoals wij onze club ook allemaal kennen: Een sfeervolle vereniging die het sociale karakter hoog in het vaandel heeft staan. Successen op sportief gebied volgen dan vanzelf wel. Ook nam hij de tijd om Albert Jan in de schijnwerpers te zetten. De NBSB weet natuurlijk als geen ander hoeveel tijd hij in het schaken steekt. Hij vermeldde dat de NBSB tijdens de jaarvergadering nog een cadeau voor onze vereniging heeft. Uiteraard waren wij blij met deze woorden, waarbij het mooi was om te horen hoe de voorzitter van de NBSB zoveel tijd had gestoken in de voorbereiding van zijn speech.

Hierna was het de hoogste tijd om een aantal mensen in het zonnetje te zetten. Er zijn diverse mensen die er zich belangeloos voor inzetten dat wij onze sport kunnen uitoefenen op de manier die wij graag willen. Zij verdienen het dan ook om van tijd tot tijd in het zonnetje gezet te worden.

Lady's first! Dat werden fraaie boeketten voor Cathy Sonnemans en Leidy Hovens, die er tijdens elke thuiswedstrijd vanachter de bar voor zorgen dat wij

niets te kort komen. Ook Wim v.d. Putten werd bedankt voor al die jaren plezierige samenwerking als beheerder van Den Donck.

Ferry Daamen heeft vanwege werk in Hongarije zijn activiteiten voor ons moeten neerleggen, maar hij had onze feesten wél te baat genomen om naar Soerendonk te komen. Van die gelegenheid maakten wij meteen gebruik om Ferry van harte te bedanken voor zijn inzet als wedstrijdleider.

Hierna werden de jubilarissen gehuldigd. Jasper van Buul en Ingrid Daamen zijn 12,5 jaar lid van Gardé. Voor Paul Hommerson en Martijn Cox was dat zelfs al 25 jaar lid van onze vereniging.

Tenslotte werden er beeldjes uitgereikt aan leden die veel voor S.V. Gardé doen of hebben gedaan. Als eerste werd initiatiefnemer en mede-oprichter Leo Hovens naar voren geroepen. Daarna was Albert Jan Blank aan de beurt en tenslotte mochten Coen Winters en Peter Thijssen een beeldje in ontvangst nemen. Elk op zijn eigen manier hebben zij jarenlang met heel veel energie een stempel op de vereniging gedrukt en daarmee het gezicht van Gardé gevormd. Datzelfde gold ook voor ons ex-lid Martin Bouten. Hij was jarenlang een bevlogen voorzitter én royale sponsor voor onze vereniging. Helaas kon Martin niet bij onze festiviteiten aanwezig zijn, maar de voorzitter zegde toe dat Gardé met een delegatie naar Martin zou afreizen om hem zijn beeldje alsnog te overhandigen.

Na afloop van al dit eerbetoon namen de vele leden, oud-leden, leden van bevriende verenigingen en anderen, die onze vereniging een warm hart toedragen, alle tijd om samen de vele herinneringen op te halen. Tijdens die gezellige drukte waren anderen achter de schermen echter alweer aan de slag voor het klaarzetten van een After Receptie Buffet…

Dat After Receptie Buffet was een uitgebreid koud en warm buffet van de plaatselijke traiteur. Ongeveer 60 mensen schoven aan, dus zo bleef het gezellig druk. Natuurlijk bleven ook onder het eten de herinneringen weer komen, maar ook werd er vooruit geblikt en af en toe gingen de gesprekken over compleet andere zaken. Het was in ieder geval gezellig en iedereen had een leuke avond.

De mix van jong en oud was mooi om te zien. Het is fijn te constateren dat jeugd, senioren en oud- leden het onderling goed kunnen vinden met elkaar. Een teken dat het wel goed zit met de sfeer binnen onze vereniging.

Na het buffet werd het voor die jeugd echter toch hoog tijd om weer huiswaarts te keren. Zij waren moegestreden; sommigen waren al in slaap gevallen voordat de terugreis begonnen was! Anderen bleven nog hangen tot in de late uurtjes.
Een fantastische dag werd op een gezellige manier afgerond. Voor de meeste senioren zou de nachtrust kort zijn aangezien op zondag weer een hele dag met activiteiten gepland was...

blok
juun
pirruk
doës
mauwen
Prodde nog Zurriks
pelsien
huuske
alzelève
vanteveure
Zaal 1
S.V. GARDÉ

Jubileum weekend - dag 2

Tijdens het 25-jarig jubileum lukte het een simultaan te regelen. Dat moest dit keer dus ook lukken. Verder dan Veldhoven hoefden we gelukkig niet te zoeken om een grootmeester te vinden. Met het verzorgen van de simultaan was het grootste deel van de zondag geregeld. Met het organiseren van een brunch, speurtocht en diner werd het programma volledig gemaakt.

Brunch

De zondag stond geheel in het teken van de senioren. ‘s Ochtends werd er afgetrapt met een brunch. Ongeveer 30 leden schoven hiervoor aan.

De brunch bestond uit soep, diverse broodjes, ragout en gehaktballetjes. Iedereen genoot daar zichtbaar van en dat was belangrijk, want we hadden nog een lange dag voor ons. Even was er nog tijd om een balletje te trappen, maar daarna werd iedereen al snel bij elkaar geroepen voor de volgende activiteit: een fotospeurtocht, uitgezet door Ton Rijnbeek.

Voordat Ton echter de kans kreeg om iedereen op pad te sturen, nam de voorzitter wederom het woord. Ook Ton werd in het zonnetje gezet. Net als Leo Hovens is ook hij immers 40 jaar lid van de club en behoort daarmee tot de oprichters van onze vereniging. Het applaus was volkomen terecht. Hierna werd het echter de hoogste tijd om iedereen op pad te sturen omdat iedereen weer op tijd terug moest zijn voor de simultaan. Tijdens het diner aan het einde van de dag zou Ton bekend maken welke groep de speurtocht had gewonnen.

Simultaan Benjamin Bok

In de middag stond de simultaan tegen Benjamin Bok op het programma. Bij aankomst in Den Donck kwamen er bij Benjamin wel herinneringen boven. Hij heeft hier jarenlang deelgenomen aan de Kempencup en de diverse Kempische Kampioenschappen. Bovendien heeft hij ook diverse keren meegedaan aan ons jeugdtoernooi. Den Donck is dus bekend terrein voor Benjamin.

Inmiddels is Benjamin uitgegroeid tot één van de sterkste schakers van Nederland. Hij is al een aantal jaren grootmeester en heeft een rating van ± 2600. Een ideale schaker dus om een simultaan tegen te spelen.

Benjamin had vandaag 25 tegenstanders, inclusief twee gastspelers van EVS. Al vanaf het begin was het duidelijk dat we het zwaar zouden krijgen. Als we een resultaat tegen Benjamin wilden halen dan moest er hard voor gestreden worden. Boris Friesen en Paul Hommerson hadden een strategie bedacht: Ze speelden exact de zelfde zetten. Zo kon er gezamenlijk nagedacht worden over de zetten en als Benjamin af wil-

de wijken dan zou één van de twee zeker beter staan. De strategie leek te werken. Lang bleven de stellingen gelijk. Toen Benjamin afweek op het bord van Paul en hij dus ook 'veel beter' stond was de opdracht van Boris duidelijk: "Ja Paul, jij moet nu winnen!".

Inmiddels gebeurde er op de diverse borden van alles. vrijwel allemaal in het voordeel van de simultaangever...

In de 'checkmate hoek' leek het al snel een kwestie van tijd dat er een schaakmat zou vallen. Roel v.d. Laan stond behoorlijk materiaal achter en kreeg een stevige koningsaanval over zich heen. Aan de andere kant van de zaal bood Maarten Aders sterke tegenstand. Op zijn bord geen sprake van een slechte stelling. Het eindspel zou in deze partij waarschijnlijk de winnaar opleveren.

Rond half zes waren er al een paar partijen afgelopen maar nu ging het ineens snel. Checkmate capituleerde, één van onze gastspelers had al verloren, het bestuur ging onderuit (Peter Thijssen verloor en bij Eric Hoefsmit duurde het niet meer lang) en ook onze jeugdleider zag zijn laatste sprankje hoop vervliegen en moest capituleren.

Maarten stond inmiddels een kwaliteit achter maar de stelling was remise. Een kleine fout betekende echter toch het einde voor Maarten. Benjamin profiteerde direct en won de partij.

Bij Paul en Boris leek de strategie anders uit te pakken dan bedacht. Boris stond beter en Paul minder. Boris wist echter naar eigen zeggen in drie zetten zijn partij 'om zeep te helpen'. In korte tijd stond hij dus niet meer beter maar verloren. Hij gaf dan ook op. Paul stond een stuk achter maar hij wist de stelling ingewikkeld te houden. Benjamin werd daardoor verleid om een stuk te offeren om zo een eenvoudigere stand te krijgen waarin hij nog steeds beter stond. Hij stond ook nog wel beter maar het bleek niet genoeg voor de overwinning. De simultaanspeler van de zaterdag wist de simultaanspeler van de zondag dus een halfje af te snoepen.

Dit halfje zou ook het enige halfje zijn dat Benjamin afstond. Rond 19.00 uur waren alle partijen afgelopen en dat werd hoog tijd, want op dit tijdstip zou het afsluitende diner geserveerd worden.

Diner

Voor de afsluiting van het fantastische jubileum weekend verzamelden we ons rond 19.00 uur bij Party Centrum Antoine voor een afsluitend diner. Voor we met het diner begonnen meldde Ton dat de helft van de vereniging wel en de andere helft niet kan hoofdrekenen, tenminste als we naar de uitslag van de fotospeurtocht kijken...
Tijdens het diner werden nog een paar leden gefeliciteerd met hun 12,5 jarig jubileum. Roel van der Laan, Raimund van Alphen en Karl Raemakers mochten alle drie naar voren komen.

De rest van de avond werd er genoten van al het lekkere eten en werd er teruggekeken op een prachtig jubileum weekend.

Met alle activiteiten achter de rug kan iedereen terugkijken op een succesvol jubileum. We moeten 10 jaar wachten voor het weer zover is. Dan kunnen we ons 50-jarig jubileum vieren. Tot die tijd moeten we zeker niet vergeten te genieten van alle activiteiten die we met elkaar beleven waardoor S.V. Gardé die fantastische vereniging is geworden waarvan we allemaal lid zijn.

Uitstapje Toverland

Een paar weken na het jubileumweekend werd onze jeugd nog getrakteerd op een dagje uit. Het werd een geweldige dag waar we nog lang op terug zullen kijken...

Op 9 juli, een week na het afsluitend toernooi, was het eindelijk zover. Het uitstapje naar Toverland stond op het programma. Met dit uitstapje sluiten we een jubileumjaar vol met speciale activiteiten af.

Al om 9.00 uur werd er verzameld bij de Smeltkroes. Iedereen was op tijd dus we konden al snel vertrekken richting Toverland. In Sevenum aangekomen sloten ook de kinderen die rechtsreeks gekomen waren zich bij ons aan. Precies om 10 uur gingen de poorten open en konden we naar binnen gaan. Al snel waren er groepjes gevormd en iedereen ging snel naar de attractie van voorkeur. Ondertussen zochten de ouders en begeleiders een rustig plekje op.

Peter, Boris en ik besloten een paar attracties uit te proberen maar na één achtbaan voor Boris en twee voor Peter en mij besloten we toch maar ergens een rustig plekje te zoeken. Daar toverde Boris een schaakbord tevoorschijn. Terwijl we aan het schaken waren kwamen Gwen en Merlijn controleren of wij dat nog wel een beetje konden. Gelukkig voor Peter en Boris leek dit wel zo te zijn. Ik blunderde echter alles weg tot groot vermaak van de omstanders...

Dan maar weer even rondlopen. We waren toch wel benieuwd of iedereen het naar de zin had.

Eenmaal binnen zagen we Jelte, Jelte en Jannes in de klimtoestellen hangen. Ook de zweefmolen werd bezocht. Ondertussen zag Peter de binnen achtbaan. Die zag er niet zo eng uit dus daar durfde hij nog wel in. Boris niet. Die wachtte wel even op ons. Na het ritje in de achtbaan hoorde ik bij het verlaten van de attractie mijn naam roepen. In de rij voor de achtbaan stonden Amber, Roos en Annabel. Even wachten dan maar...

Toen de dames klaar waren met hun rit wilden ze wel weten wat wij al allemaal gedaan hadden. “Hebben jullie Troy gehad? En de boomstammen?” klonk het geïnteresseerd. Ja Troy hebben we gehad. Nou ja, Peter en ik dan. De boomstammen nog niet. Dat we Troy gehad hadden werd niet helemaal geloofd. We moesten dat nog maar een keertje doen van de dames. Er werd een deal gesloten. Roos zou samen met mij Troy nog een keertje bedwingen. Peter beloofde, net als Amber en Annabel, ook mee te gaan. Boris niet. Hij had een hele goede smoes. Hij had last van zijn rug...

We zouden rechtstreeks naar de Troy achtbaan gaan, dus er werden nog diverse andere attracties aangedaan. Eenmaal aangekomen bij Troy gingen de dames en ik naar binnen. Peter niet. Die vluchtte samen met Boris. Hij had ook ineens last van zijn rug...

Langs Troy stond het schommelschip Scorpios. Daar zijn we wel met z’n allen in geweest. Dat was niet zo eng want die gaat alleen maar op en neer. Wij waren blij voor Peter en Boris dat ze even geen last van hun rug hadden...
Bij de Scorpios troffen we ook Birong. Zij zat met een grote grijns op haar gezicht helemaal achterin. Ook Anouk en Susanti hebben we bij het schommelschip gesignaleerd.

Hierna werd het terras opgezocht. Even tijd voor wat eten en drinken. Vanwege het goede weer waren sommigen van ons toe aan wat afkoeling. Gelukkig hadden we Jonne in de buurt. Hij had de fonteinen gevonden. Daar kon je onder gaan staan en dan werd je lekker nat. Hij deelde zijn natte pak graag met de rest van de groep. Er

werden dan ook heel wat 'knuffels' uitgedeeld...

Veel tijd om bij te komen was er echter niet. We waren nog niet in de boomstammen geweest. De dames namen ons weer op sleeptouw. Nou ja mij dan. Peter en Boris waren bang dat ze nat werden. Zeer terecht natuurlijk want met 28 graden in de zon droog je nauwelijks op...

De boomstammen waren snel gevonden en ook de wachtrij viel mee. Roos, Amber en Annabel hadden tactisch besloten dat ik in het midden zou zitten. "Daar wordt je het minste nat" was het argument. Ze bedoelden echter "Als jij daar gaat zitten worden wij het minste nat". Zo gezegd zo gedaan en een aantal plonsen verder waren de dames ook nog praktisch droog. Ik daarentegen was blij dat het buiten 28 graden was en de zon scheen...

De foto die gemaakt werd tijdens onze rit was zo leuk dat we deze hebben laten vereeuwigen. Even later waren we alle vier een sleutelhanger rijker. Ondertussen werden er binnen diverse andere attracties bezocht.

Snel daarna gingen we weer naar buiten. Daar stond Jonne alweer klaar om Peter en Boris een nat pak te bezorgen. Ik was inmiddels alweer helemaal droog dus die boomstam rit bleek toch niet zo erg te zijn...

Samen met de ouders zochten Peter, Boris en ik een terras op. De kinderen hadden nog energie over en lieten ons achter om nog heel wat attracties te bezoeken. Af en toe kwam Jonne bezorgd kijken hoe het met ons ging. Of kwam hij ons toch weer een nat pak bezorgen...

Aan het einde van de dag was iedereen moe maar voldaan. We hebben een hele mooie dag beleefd. Rond sluitingstijd stond iedereen weer netjes bij de uitgang te wachten. Op de dames na dan. Zij hadden besloten het maximale uit de dag te halen! Pas toen alle attracties echt gesloten waren zochten ze de weg naar de uitgang...

Nu het seizoen dan echt is afgelopen en alle activiteiten zijn afgerond wordt het tijd om vakantie te gaan vieren. We kunnen terugkijken op een fantastisch jubileumjaar met een heleboel hoogtepunten.

Jullie jeugdleider, Coen Winters

Grootmeesters op bezoek

In de 40 jaar dat de vereniging bestaat hebben we het inmiddels regelmatig mogen meemaken: Het bezoek van een grootmeester aan onze club. Al bij ons eerste jubileum lukte het een grootmeester te strikken voor een simultaan. Inmiddels zijn we heel wat jaren verder en ook tijdens dit jubileum zou de traditionele simultaan niet ontbreken. Leo Hovens en Coen Winters beschrijven ieder op hun eigen manier welke simultaangevers we allemaal hebben mogen ontvangen en wat de aanleiding daarvoor was. Het begon zoals vermeld bij ons eerste jubileum. Leo blikt terug op deze gedenkwaardige gebeurtenis.

- Jan Hein Donner -

16 mei 1982 was voor Maarheeze de dag dat daar een historische schaakgebeurtenis plaatsvond: voor het eerst in de geschiedenis werd onze gemeente bezocht door een heuse grootmeester: Jan Hein Donner! Onze schaakvereniging bestond vijf jaar en had kort daarvoor haar intrek genomen in het zaaltje van het toenmalige café Het Kruispunt, aan de Kerkstraat in Maarheeze. Dat café kende een kersverse uitbater en dat was…. André Nieuwenhuijsen, onze secretaris! Simultaans waren in die tijd erg in trek, dus zo'n bezoek van Donner was voor André een mooi evenement om zijn zaak te promoten; voor ons was André een gulle gever met een mooi cadeau om ons eerste lustrum te vieren!

Hoewel Donner op dat moment aan het einde van zijn carrière stond was de keuze voor hem toch een hele goede. Hij had een flinke staat van dienst en daarmee een enorme naamsbekendheid. In de periode tussen Euwe en Timman was hij de beste schaker van Nederland. Ook literair was hij zeer actief, maar zijn schrijverij werd hem niet altijd in dank afgenomen, want hij hield geen blad voor de mond. Bekend waren zijn uitspraken over het damesschaak: vrouwen kunnen niet schaken. Dat nam niet weg dat hij in een simultaan aan het Eurostrand (thans: Kempervennen) van Ineke van Heeswijk verloor. Zij was destijds ons toptalent bij de jeugd, dus dat betekende hilariteit alom. Dit alles neemt niet weg dat wij apetrots waren dat we Donner in ons midden hadden. Al vond Rita dat ík hem maar in Eindhoven op het station moest afhalen….

Zoals verwacht werd de simultaan een drukbezochte schaakhappening, waarbij aan 30 borden strijd werd geleverd. Donner verloor van Marnix Evers (jeugdspeler bij Gardé) en remiseerde met Martin Bouten, Henny Kuypers, Rob Dekkers en Freek Bakker (ook allen Gardé) en behaalde daarmee een score van 90%. Bij dit alles bleek van zijn controversiële geaardheid overigens niets, want hij was van begin tot einde de vriendelijkheid zelve. Helaas zou hij deze middag één van zijn laatste wapenfeiten leveren, want kort daarop werd hij door een beroerte getroffen. Dat betekende uiteraard een abrupt einde van zijn activiteiten.
Geïnteresseerden in de persoon Donner verwijs ik graag naar zijn boek De Koning. De moeite waard!!

Na deze succesvolle dag hadden we de smaak te pakken. Zo'n simultaan wilden we wel vaker! Het zou sneller gebeuren als gedacht. Er was niet echt een aanleiding voor, maar deze keer kregen we de simultaan aangeboden. Aan wie we dat te danken hebben kun je in het volgende stukje lezen.

- Ljubomir Ljubojevic -

We schrijven 21 oktober 1984. Een bijzondere dag voor onze vereniging want op die dag bezocht Ljubomir Ljubojevic Maarheeze voor een simultaan. De toenmalig 33 jarige grootmeester was op dat moment één van de sterkste schakers van de wereld. Hij had op dat moment ook al heel wat toernooien op zijn naam staan. Zo waren daar Palma de Majorca (1971), Las Palmas (1974 en 1975), Manila (1975), Wijk aan Zee (1976), São Paulo (1979) en Buenos Aires 1979. Dit jaar had hij meegedaan aan het Interpolistoernooi in Tilburg. Dat is ook gelijk de reden waardoor het mogelijk was dat we hem naar Maarheeze konden halen. Bij de Interpolistoernooien was het gebruik dat, na afloop daarvan, links en rechts wat simultaans werden gehouden. Die werden dan door Interpolis gesponsord. Nou had Rita Hovens hele goede banden met Jan Rennings, toernooidirecteur van het Interpolistoernooi. Zo kon het gebeuren dat hij de simultaan van Ljubomir Ljubojevic aanbood tijdens een hapje en een drankje op datzelfde toernooi.

Dat we te maken hadden met een sterke grootmees-

ter bleek al snel. Het deelnemersveld, dat naast eigen leden ook spelers uit de weide omgeving telde, had het zwaar deze middag. In ruim vier uur wist hij af te rekenen met de meeste van ons. Van de 35 partijen wist hij er dan ook 33 te winnen.

Wat we op dat moment nog niet konden vermoeden was dat dit niet het laatste bezoek van Ljubomir Ljubojevic aan Maarheeze zou zijn. Voordat het op zaterdag 8 november 1986 echter zou gebeuren Ging er wel een hele organisatorische strijd vooraf. Niet zozeer omdat het moeilijk was om Interpolis zover te krijgen, in tegendeel door de goede contacten die we hadden wisten we al lang dat we een grootmeester mochten verwachten, maar meer omdat het moeilijk bleek daadwerkelijk een grootmeester te regelen. De meesten konden of wilden niet terwijl Jan Timman boven het budget lag. Uiteindelijk konden we onze voorkeur uitspreken tussen Portisch en Ljubojevic. Laatstgenoemde stond bovenaan op het moment van keuze dus we zouden de toernooiwinnaar naar Maarheeze kunnen halen. Bovendien was de afgelopen keer goed bevallen. Het werd dus wederom Ljubojevic.

Daarmee leken alle problemen achter de rug maar terwijl Rita met de toernooiorganisatie zondag 9 november afsprak werd met Ljubojevic zaterdagavond afgesproken. Hij boekte op zijn beurt de vlucht terug naar huis op de geplande zondag. Omdat we in Maarheeze ook nog met een fanfare rekening moesten houden kon zaterdagavond ook niet. Na overleg werd het uiteindelijk zaterdagmiddag…

Ljubojevic had op zijn beurt het Interpolistoernooi onfortuinlijk afgesloten en werd uiteindelijk tweede. In de pers hadden we kunnen lezen dat hij ontroostbaar was. Er waren dus wel wat zorgen over de gemoedstoestand van de Joegoslaaf. Hoe zouden we hem een dag lang op een positieve manier kunnen begeleiden? Op de bewuste zaterdagmorgen trokken Martin Bouten en Leo Hovens richting Tilburg om onze gast op te halen. Die had de avond daarvoor de sluiting van het toernooi samen met de andere grootmeesters gevierd en pas om zeven uur (!) de weg naar bed gevonden… De teleurstelling van het niet winnen van het Interpolistoernooi bleek al gauw. Toen hij door onze delegatie gefeliciteerd werd met zijn tweede plaats klonk het antwoord “I am disappointed” direct. Toch fleurde Ljubojevic op toen hij het vervoer zag. De gebutste bruin-beige Citroën was ingeruild voor een heuse Scorpio. Tevreden ging hij achterin zitten en maakte de opmerking “Much better than a Mercedes”. Dat onze oosterburen het maar weten…

Eenmaal aangekomen in Maarheeze bleek Ljubojevic weer een prima simultaangever. Altijd even net en correct maar ondertussen word je van het bord geschoven. Nou ja, bijna iedereen dan. We kwamen er deze middag achter waar ons jeugdlid Koen van Winkel zijn talent vandaan heeft gehaald. De heer van Winkel sr. Had namelijk aangeschoven achter het bord. Daar waar Ljubojevic naar eigen zeggen te gehaast was strafte de heer van Winkel deze gehaastheid af. Hij wist als enige een score te behalen tegen onze simultaan gever. Dat was dan wel meteen het volle pond. Ljubojevic moest dus genoegen nemen met één

nederlaag. Een nog beter resultaat dan tijdens zijn eerste bezoek waarmee Ljubojevic aantoonde niet voor niets zo'n goede simultaangever te zijn.

Het was wonderlijk om te ervaren dat Ljobojevic van werkelijk elke partij nog wist wat er gebeurde. Leo ondervond dit uit de eerste hand. Terwijl er aan de bar nog geproost werd op de succesvolle middag vertelde hij aan Ljubojevic dat hij een fout had gemaakt in de opening. Onze gast knikte instemmend. "You forgot to play a6". "I played e6" antwoordde Leo even vergetend dat een a in het Engels toch echt als een e uitgespoken wordt. "Ah" antwoordde Lujbojevic. "Ziedewel" dacht Leo "die lui onthouden toch niet alles!". "Ah" zei Ljubo weer. "Ah zes!" Leo begreep het en ging maar snel een pilsje halen.

De dag werd afgesloten door Leo, Martin en Ljubojevic in een Chinees restaurant dat op aanraden van onze gast uitgekozen was. Het bleek een prima keuze waarmee Ljubojevic aantoonde niet alleen van schaken verstand te hebben…

Zo werd een mooie dag afgesloten waarin Ljubojevic voor de tweede keer aantoonde een fijne persoonlijkheid te zijn die je op het schaakbord wel direct aan het denken zet. Je moet tot het uiterste gaan om kans te maken op een resultaat. Het bleek dus een uitstekende keuze te zijn geweest om hem voor de tweede keer naar Maarheeze te halen.

Nadat we in de eerste tien jaar van ons bestaan maar liefst driemaal een grootmeester mochten ontvangen, zou het vijftien jaar duren voordat er weer een simultaangever op bezoek kwam. Het 25 jarig jubileum was een prima aanleiding om het weer eens te proberen. Wederom met succes zoals je hierna kunt lezen in het door Coen geschreven stukje.

John van der Wiel verloor bij zijn simultaan slechts één partij. Martijn Cox bezorgde hem deze nederlaag. Hoe hem dat lukte kun je hier nog eens terugkijken.

John v.d. Wiel - Martijn Cox

1. d4 d5 2. c4 e6 3. Pc3 Pf6 4. Lg5 Le7 5. e3 O-O 6. Pf3 h6 7. Lh4 Te8 8. Dc2 Pbd7 9. O-O-O b6 10. cxd5 exd5 11. Lxf6 Pxf6 12. Lb5 Ld7 13. Pe5 Lxb5 14. Pxb5 Ld6 15. Pc6 Dd7 16. Pcxa7 Txa7 17. Pxa7 c5 18. Kb1 Dxa7 19. The1 Ta8 20. a3 c4 21. f3 b5 22. e4 b4 23. e5 bxa3 24. exf6 axb2 25. Df2 ... 0-1

- John van der Wiel -

Op vrijdagavond 31 mei 1992 werd de clubavond ingeruimd voor één van de hoogtepunten uit de jubileumviering van het 25 jarig bestaan: de krachtmeting tegen IGM John van der Wiel! 40 man, in hoofdzaak Gardé-ers, aangevuld met enkele sterke spelers van De Kemppion, Combinatie en Bastion, moesten het tegen hem op gaan nemen.

De keuze was op John van der Wiel gevallen omdat we graag een grootmeester van eigen bodem hadden, maar dan wel eentje helemaal uit de top van het Nederlandse schaken. John voldeed prima aan deze wens. De in 1959 te leiden geboren van der Wiel behoort al jaren tot de Nederlandse schaaktop. Internationale bekendheid in de schaakwereld kreeg hij eind 1979 door het Europese Jeugdkampioenschap te winnen. Daarmee verwierf hij automatisch de internationale meester titel. Niet lang daarna brak hij zijn rechtenstudie af om profschaker te worden. Spijt van deze beslissing zou de Zuid-Hollander niet krijgen. In 1982 werd hij internationaal grootmeester, o.a. na een benodigde norm in Wijk aan Zee te hebben behaald. Direct hierna vierde hij dit succes met een duik in de koude Noordzee.

Enkele verdere gegevens over zijn schaakloopbaan:

- 2-voudig kampioen van Nederland (in 1984 en 1986) en 9 keer tweede
- Jarenlang speler bij kampioensteams in Nederland, Duitsland en België
- 3-voudig deelnemer aan de WK-cyclus
- Winnaar van o.a. “OHRA” 1987, voor Jan Timman

Vooraf was het dus duidelijk dat we en zware middag zouden krijgen. Toch zou een enkeling voor een verrassing zorgen…

Het was aan ons erelid, de heer Piatkowski, om de simultaan te openen, echter niet voordat onze voorzitter de simultaangever nog vlug een Gardé-shirt in de handen had gestopt! Op de fraaie manier zoals wij die van de heer Piatkowski kennen werd vervolgens de openingszet uitgevoerd: f4! “Daar was ik al bang voor” grapte John, want er was hem al ingefluisterd dat ons erelid zijn lijfopening zou hanteren…

Dat was meteen pech voor Jack Winters, want hij was degene die f4 nu moest zien te pareren. Jack liet zich echter niet van zijn stuk brengen en toonde een lange adem; om twaalf uur was hij nog steeds bezig terwijl vele anderen het onderspit al hadden gedolven.

De beste prestatie werd geleverd door Martijn Cox. Als enige wist hij de simultaangever kundig te bedwingen en won op een zeer fraaie manier zijn partij. Het was toen nog maar half elf. Kort daarop volgden de eerste remises: Ron Aarts, Mark Timmermans en ‘good old’ Ton Rijnbeek wisten hun halfje veilig te stellen.

Kim Friesen was ook aanwezig. Omdat er een plekje vrij was besloot ze om mee te spelen, ook al heeft ze het schaken eigenlijk afgezworen. Ze moest nog

de beloning voor een lang geleden gemaakte weddenschap met van der Wiel innen. Dit was natuurlijk de uitgelezen mogelijkheid! Een remise was de beloning voor haar besluit, ze is het schaken dus nog lang niet verleerd. Of ze het etentje (de beloning voor de weddenschap) nog heeft kunnen regelen is niet bekend...
Ivo Canjels wist eveneens een halfje te bemachtigen en daar had hij de hele avond ook flink voor moeten zwoegen; toen de handen geschud werden was er nog maar een enkeling bezig. Die allerlaatsten waren de Kemppionners en ook zij scoorden nog twee remises: Wim van de Vondevoort en Pierre Cuijpers waren de gelukkigen. Het was toen half een...

Met een klein groepje werd de avond nog eens nabesproken. De betere en mindere partijen kwamen aan bod en er werd nog even teruggeblikt op de komische momenten. Zo werd het tot in de kleine uurtjes een heel gezellige en geslaagde avond, met een sympathieke en sterke simultaanspeler in het middelpunt van de belangstelling. Die moest overigens nog wel even naar huis gebracht worden! Dat betekende om half twee op en neer naar Leiden! John Vlassak en Coen Winters namen deze taak op zich. Het was half vijf toen zij terugkeerden…

- Benjamin Bok -

We draaien de klok weer 15 jaar vooruit. Het is nu zondag 21 mei 2017 en we beleven de tweede dag van ons 40 jarig jubileum weekend. We maken ons op voor het hoogtepunt van deze dag want ook nu staat er weer een grootmeester te wachten om de Gardé arena te betreden. Ditmaal is het gelukt om Benjamin Bok naar Den Donck te halen.

Benjamin is een Grootmeester afkomstig uit de omgeving. Hij is zijn schaak carrière begonnen in Veldhoven. Velen van ons kennen hem dan ook nog van de diverse jeugdtoernooien en kampioenschappen. Inmiddels behoort Benjamin tot de absolute top in Nederland en heeft hij een rating boven de 2600..

Benjamin behaalde op 19 jarige leeftijd zijn Grootmeester titel. Ter gelegenheid van het behalen van zijn Grootmeester titel gaf hij in 2014 een simultaan in Veldhoven. Hij speelde toen tegen 30 personen en won vrijwel alle partijen.

Hoe het hem bij ons verging kun je lezen in het jubileumverslag.

Enkele verdere gegevens over de schaakloopbaan van Benjamin Bok:

2005: Nederlands Kampioen t/m 10 jaar.

2006: Open Nederlands Kampioen t/m 14 jaar (op 11-jarige leeftijd).

2007: Nederlands Kampioen t/m 12 jaar, 8e WK t/m 12 jaar.

2008: Nederlands Kampioen t/m 14 jaar.

2010: Open Nederlands Kampioen rapid t/m 25 jaar, Internationaal Meester.

2014: Grootmeester

2015: Winnaar Londen Open (TPR 2771)

2016: Debuut Nationaal Team

Tijdens de veertig jaren Gardé hebben er zeven voorzitters aan het roer gestaan: Leo Hovens, Jos Strijbosch, Martin Bouten, Clemens van Goch, Coen Winters, Roel van der Laan en Eric Hoefsmit. Eigenlijk waren het er zelfs acht, want ook Peter Thijssen was als vicevoorzitter heel even onze baas. Acht namen in veertig jaar lijkt nogal een verloop, maar gelukkig werd de hamer nooit uit wrevel neergelegd. Erg druk hoeven we ons daar dus niet om te maken. Wanneer één man het veertig jaar voor het zeggen zou hebben dan heb je daarmee nog geen rustige vereniging.

Ons achttal (zo noem ik ze maar even) leverde allerlei kwaliteiten op waarmee de club naar beste kunnen werd gediend. Ieder deed dat op zijn eigen manier. Maar er was er één die als geen ander het voorzitterschap uitstraalde:

Onze Martin!

Ik ken Martin al zó lang, dat ik er aan twijfel of ik me alles nog wel goed herinner. Maar ik meen dat hij tegelijk met mij lid van de Helmondse Helmpion werd. Dat was in 1968. Ik was 20 en Martin 32. Tegenover hem was ik dus nog maar een broekie, óók op schaakgebied. Na een paar jaar werden die verschillen echter minder sterk, zeker nadat ik in 1973 met Rita trouwde. Vanaf dat moment raakten wij steeds beter bevriend, waarbij ons gevoel voor humor misschien wel het cement was. Zo kon het gebeuren dat Martin ons, bij de oprichting van Gardé, beloofde zich bij ons aan te sluiten. Mits Rita hem beloofde om Brabants dameskampioen te worden! Welnu, daar maakte ze het eerste jaar van ons bestaan meteen werk van; we hadden Martin er graag bij! Het seizoen daarop was het zover en dat hij er eentje was waar we wat aan hadden bleek al meteen: ons team werd kampioen en Martin clubkampioen! Dat zou trouwens wel de laatste keer zijn; daarvoor speelde zijn beperkte openingskennis hem te vaak parten. Daarentegen wist hij in het eindspel vaak een slechtere stelling te redden. Daar was hij een meester in, dus dan moest je op je hoede zijn! Vooral wanneer hij flink zat te zuchten ….

Wanneer we echter aan de Martin van Gardé terugdenken, dan gaan de gedachten niet zozeer uit naar zijn capriolen op de 64 velden, maar veel meer naar zijn omgang met de mensen daaromheen. Juist op dát vlak was hij zowel een gedreven als een bedreven clubgenoot. De sfeer moest bovenal goed zijn, dáár ging hij voor en het maakte niet uit of hij daarbij een Gardé-er of een ‘vreemdeling’ tegenover zich had. Hoe vaak kwam het op de clubavond niet voor dat hij in een betere stelling remise aanbood, om het daarna aan de bar met een glaasje verder af te ronden? Het warm houden van de contacten vond hij belangrijker dan dat puntje. De interne competitie vond Martin sowieso minder belangrijk dan de bondscompetitie; vooral als teamspeler stond hij absoluut zijn mannetje. Hoewel hij ook dan niet tornde aan zijn principe, dat resultaten ondergeschikt zijn aan persoonlijke verstandhouding. Ik kan me herinneren dat hij eens furieus reageerde toen zijn team slecht bezet was. Zó wilde hij niet op pad! Niet omdat hiermee een goed resultaat onmogelijk was, maar vanwege de verprutste middag van tegenstanders, die

hierdoor stil moesten zitten…

Tot zover de persoon, waarvan het dus niet zo verwonderlijk is dat Rita hem de vraag stelde of hij voorzitter wilde worden, toen wij Jos Strijbosch vanwege zijn werk moesten uitzwaaien. Martin's antwoord luidde "ja" en dit verheugde Rita zeer, want nu zou het vast en zeker ook wel gedaan zijn met een Martin, die zonder afmelding wegbleef op de clubavond! Doch dit was niet zo… Wél was dit het begin van veertien seizoenen voorzitterschap en dat werden jaren van grote bloei voor de club. Wij evolueerden van jong en ambitieus naar volwassen en degelijk. Een beeld van deze periode is te vinden in de geschiedschrijving, elders in dit blad. Prima jaren dus en Martin evolueerde daarin mee: van vriend tot voorzitter tot een ware "vader" van Gardé !

Zoals hij zelf beschrijft in het jubileumblad bij ons 25-jarig bestaan, waren de beide simultaans tegen Ljubojevic en de uitreiking van 69 pionnendiploma's voor Martin de absolute hoogtepunten uit zijn "loopbaan" bij Gardé. Logisch dat hij daar apetrots op was, want daarvoor was heel wat werk aan de winkel geweest. De enorme ledenaanwas bij de jeugd betekende een flinke claim op de vrije tijd van een beperkte groep senioren. Dat ging niet altijd vanzelf en vanzelfsprekend liepen we wel eens op ons tandvlees. Maar we zijn zonder kleerscheuren door die drukke periode heen gerold en dat is zeker een verdienste van Martin, die de neuzen altijd dezelfde kant op hield. Daarnaast speelden zijn ondernemerskwaliteiten en boekhoudkundige achtergrond vaak een belangrijke rol. Zo zijn er héél wat financiële jaarverslagen gemaakt, die feitelijk van zijn hand waren. En wanneer het over centjes gaat dan mogen zeker zijn stevige donaties niet worden vergeten! Vele jaren schonk hij ons een fors bedrag ten behoeve van onze jeugdtoernooien.

Bij dit alles mag ook best eens worden stilgestaan bij "de andere Martins". Als ondernemer (hij was fabrikant van plastic eindproducten) droeg hij een hele verantwoordelijkheid op zijn schouders. Daar was dus veel tijd mee gemoeid. Lange tijd echter vormde de gezondheid van zijn dochter Irma een nog veel zwaardere belasting. Ondanks alle goede zorgen moest Martin haar in 1993 afstaan, 30 jaar was ze nog maar. Een paar jaar later was Martin deze klap zover te boven, dat hij zich weer vol overgave wierp op een nieuwe uitdaging: de voorbereiding van zijn oude dag. Hij stapte uit de zaak en kocht een tweede woning, aan een watertje in zijn geliefde Noord-Holland. Met een bootje en een vishengel moest het allemaal gaan lukken!

Doch dan, vijf jaar na het overlijden van zijn dochter, slaat het noodlot wederom hard toe, wanneer zijn vrouw tijdens een vakantie onverwacht komt te overlijden. En als hij het jaar daarop nog volop herstellende is van deze klap, moet hij voor ons een bondswedstrijd openen met een minuut stilte, omdat Rita overleden is. Dat wordt hem dan teveel... Martin maakt het seizoen nog af maar draagt daarna 't stokje over.

Vanaf dat moment is Martin niet meer de oude geworden. Privé probeerde hij zeker om van het leven te redden wat er te redden viel; zijn veerkracht was formidabel! Maar de kaarten vielen niet meer op hun plaats. Daarmee raakte het vuur er ook bij Gardé meer en meer uit.

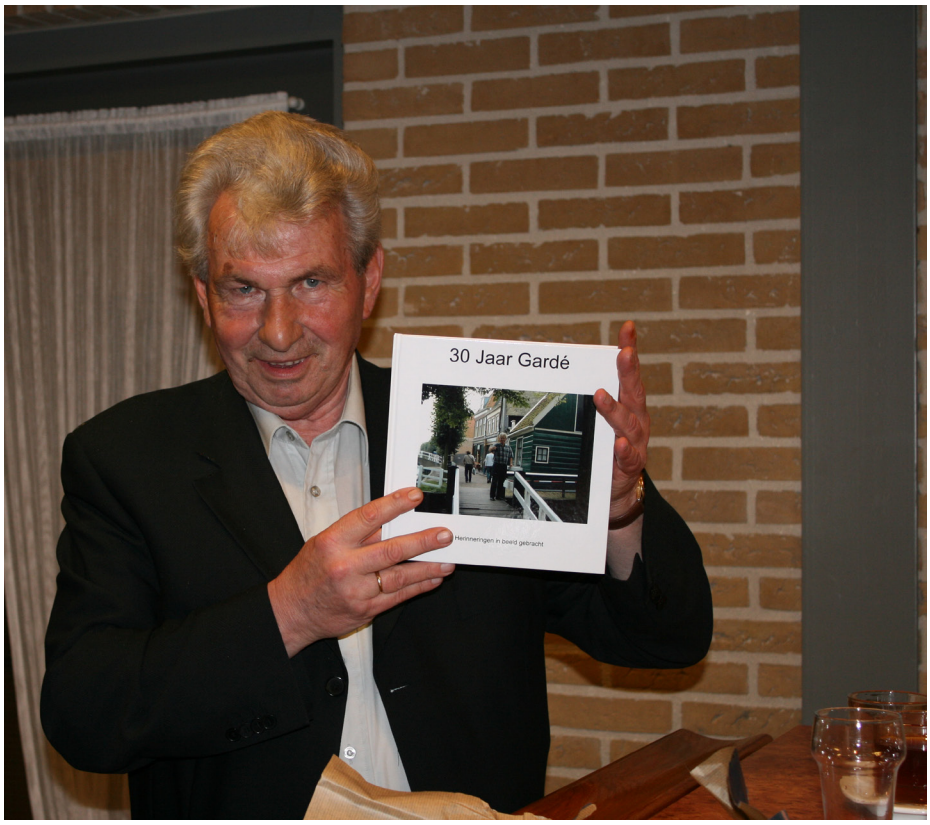

Het joviale remiseaanbod, dat zijn clubgenoten kenden, werd steeds vaker ook in teamverband gedaan. Dat werd hem natuurlijk niet altijd in dank afgenomen, maar ja: Martin kwam nog maar voor één ding en dat was de gezelligheid. Hij wist zijn mannetje evengoed nog wel te staan als dat nodig was, maar eigenlijk kreeg hij er een steeds grotere hekel aan als het om de knikkers ging. Toen hij uiteindelijk het besluit nam om zijn tweede woning tot vaste verblijfplaats te promoveren betekende dat tevens het afscheid van de club. Het einde van een hele mooie schaakcarrière was een feit.

In 2015 kreeg Martin problemen met zijn gezondheid. Helaas zodanig, dat een zelfstandige bewoning op zijn geliefde stekkie niet langer verantwoord was. Sindsdien woont hij, goed verzorgd, in Utrecht, bij zijn zoon Marco en diens gezin om de hoek. Vanaf deze plaats wensen wij hem daar de fijne ouwe dag toe, die hij dik verdiend heeft! En last but not least: bedankt Martin, voor alles waarmee je Gardé hebt geholpen. Vijftien jaar geleden schreef je “ik mis Rita”. Dat is ook zo. Maar jou missen we ook…

Leo Hovens

Gedurende de jubileum festiviteiten heeft een aantal clubgenoten een beeldje uitgereikt gekregen. Tijdens de receptie waren dit Albert Jan Blank, Leo Hovens, Coen Winters en Peter Thijssen. Voor aanvang van de simultaan kreeg Ton Rijnbeek ook nog een beeldje uitgereikt. Zij hebben dit aandenken mogen ontvangen als dank voor wat ze hebben gedaan voor de vereniging.

Ook Martin zou zo’n beeldje krijgen maar hij kon vanwege zijn gezondheid niet aanwezig zijn bij het jubileum. Daarop werd er besloten dat we hem een bezoek zouden brengen om dit beeldje alsnog uit te kunnen reiken.

Peter Thijssen en ik reisden daarom op een zonnige middag in augustus af richting Utrecht. Martin wist vooraf echter nog van niets waardoor het bezoek een complete verrassing zou zijn. Om er toch zeker van te zijn dat Martin thuis zou zijn werd zijn zoon Marco gerekruteerd. Hij zorgde ervoor dat zijn vader niets vermoedend thuis zat.

Bij binnenkomst was Martin dan ook verbaasd maar vooral blij verrast en al snel kwamen alle verhalen van vroeger weer naar boven. Het beeldje dat hij kreeg werd direct op een mooie plek neergezet.

We hebben een groot gedeelte van de middag met Martin doorgebracht en samen herinneringen opgehaald…

Coen Winters

Rabarber rabarber rabarber…

Toen de voorzitter me tijdens onze receptie naar voren riep, hebben jullie je misschien afgevraagd waarom ik zoveel drukte maakte over het opschrift "rabarber rabarber rabarber" van de doos met kunstwerkjes, waarvan er mij even later eentje zou worden overhandigd. Dat ga ik nu uitleggen.

Rabarber rabarber rabarber. Drie woordjes. Of eigenlijk maar één, maar dan wel drie keer. Het was een tekst, die mij een dikke vijftig jaar geleden werd toevertrouwd voor een toneelstuk op school. De gymleraar ging met pensioen. Of zoiets. Hij hield er in ieder geval mee op. En dat was jammer, want het was een fijne vent. Zelf had ik het niet zo op hem begrepen, maar dat kwam meer door het vak dat hij uitoefende. Gymnastiek was niet mijn ding. Ik was niet lenig, ik was onhandig en ik had daarbij mijn lengte tegen. Groot voor mijn leeftijd. Zie dat dan maar eens door die gymzaal te krijgen, wanneer ze daar allerlei hindernissen opwerpen. Dat valt niet mee.

Dat neemt niet weg dat ik aan dat afscheids-toneelstuk voor die gymleraar wel mee wilde werken. Dat ik nog leef heb ik namelijk misschien wel aan hém te danken, want hij heeft me een keer boven uit een touw gehaald. Overigens had hij mij daar wel zélf in gestuurd, maar dat heb ik hem nooit kwalijk genomen: de ijver en volharding waarmee hij me naar boven praatte waren voldoende bewijs dat hij nooit kan hebben geweten dat hij daarna zelf langs een ander touw naar boven moest om me weer naar beneden te krijgen. Want ik had ook nog hoogtevrees, dat was ik vergeten te vertellen. Ik durfde geen beweging meer te maken daarboven. Maar, zoals je ziet: de leraar kreeg me beneden.

Rabarber rabarber rabarber dus. De tekst die ik, samen met nog een paar anderen, moest uitspreken. Tijdens het toneelstukje zouden wat gymnastieklessen worden uitgebeeld. Onze rol was daarbij om vanaf de kant toe te kijken en als er dan zogenaamd iets fout ging dan moesten we roezemoezen, waarop de "gymleraar" ons op zijn specifieke wijze tot stilte zou manen. Een eenvoudig uit te voeren rolletje, denk je dan, maar hier doemt dan toch een vergissing op! Het valt namelijk helemaal niet mee om op commando zomaar even in het wilde weg wat te gaan staan roezemoezen. Zeker niet als je met meerderen bent. Van nature heb je immers toch de neiging om te reageren op de woorden van je buur. Maar wat als deze ineens iets te berde brengt waarop je niet zo snel een antwoord hebt? Dan valt er tóch even een stilte en daarmee is je roezemoes wél mooi naar de bliksem. Gelukkig heeft de toneelwereld hier wat op bedacht. Wanneer men, ieder voor zich, het woord "rabarber" uitspreekt en dit zo aldoor blijft herhalen, dan klinkt dat op enige afstand als geroezemoes. Je moet er alleen op letten dat jij jouw rabarber niet gelijktijdig met de anderen uitspreekt, want dan verstaan de mensen wat er gezegd wordt. Je moet dus door elkaar praten, maar als je dat eenmaal weet dan hoef je daar in principe verder niet meer op te oefenen…

"Wat kan daar nu zijn misgegaan?" is natuurlijk de vraag die zich nu opdringt, want dát er iets moet zijn misgegaan is wel haast zeker. Zo goed kennen jullie me intussen wel. Ik besteed er niet voor niets zo veel woorden aan. Welnu. Wat er mis ging is dat er niets mis ging. Zes hoofdrolspelers klommen op elkaar voor een soort piramide; een waar huzarenstukje dat geen enkele reden gaf om daarbij een beetje te gaan staan roezemoezen. Daar was duidelijk wél op geoefend! Maar daar had ik geen kijk op: gymnastiek was immers niet mijn ding. Dit kind was slechts gefixeerd op de opdracht om te roezemoezen, waarbij ook nog eens was afgesproken dat ik zou beginnen. En toen, terwijl iedereen zich vol bewondering vergaapte aan de elastische capriolen op het toneel, klonk het in de muisstille zaal plots: "Rabarber, rabarber, rabarber". Dat was ik.

In elke voorstelling gaat wel eens iets fout. Ervaren artiesten weten daar ook mee om te gaan: die doen gewoon alsof het erbij hoort. Maar het stelletje onnozelen, dat ik daar naast me had staan, hadden die ervaring natuurlijk nog niet. Mijn aanmoedigende blikken in hun richting, om op mijn rabarbers in te haken, ontlokten slechts vragende blikken en gegniffel. Ik stond zogezegd voor lul.

Dit klein persoonlijk leed werd echter meteen overtroffen door het instorten van de piramide. Een onderste jongen was van mijn rabarber in de slappe lach geschoten en dit bleek funest voor de basis van de piramide. De bovenste jongen verloor zijn evenwicht, want op gewiebel was niet geoefend. Hij viel en bezeerde zich ook. Niet ernstig, maar een nieuwe poging zat er niet meer in. Feitelijk had ik toen een nieuwe "rabarber rabarber" kunnen starten, want daar was plots alle reden voor. Maar dat deed ik gelukkig niet. Uiteraard besefte ik heel goed dat ik de zaak had verknald.

Uiteindelijk is het toneelstuk er zonder verdere kleer-

scheuren vanaf gekomen. Wel moest ik na afloop op het matje komen om de vraag te beantwoorden, of ik leuk had willen zijn. Daar lieten ze het bij, maar dat neemt niet weg dat "rabarber rabarber rabarber" mij nooit meer heeft losgelaten. Want zo gaat dat: er zijn flaters die je het hele verdere leven blijven achtervolgen.

En dan komt dat ene, totaal onverwachte moment. Al die jaren later. Tijdens een receptie, omdat Gardé 40 jaar bestaat. De voorzitter roept mensen naar voren, die hij in het zonnetje wil zetten met een presentje. Ze staan naast hem in een doos. Ook mij roept hij naar zich toe, want ik ben de initiatiefnemer voor ons cluppie. Geeft niks, ik voelde dat wel aankomen en ben dus voorbereid. Ik heb zelfs een spiekbrief in mijn binnenzak voor het geval ik een paar woorden zal moeten zeggen. Onbevangen loop ik naar voren en dan valt mijn oog op die doos met presentjes. Een groentendoos. Ik kijk en kijk maar het staat er echt! Op de zijkant, in grote krulletters: rabarber rabarber rabarber….

Je begrijpt nu waarom ik aanvankelijk in de lach schoot. Maar je wilt niet weten, wat er vervolgens door mijn hoofd flitste. Het was als in een tijdnoodpartij. Overal had ik me op voorbereid, maar niet op rabarber! Want ik "begreep" natuurlijk meteen dat die doos daar natuurlijk niet zomaar stond: daar waren zetten aan vooraf gegaan die ik niet als zodanig doorgrond had. En Leidy zat dus in het complot, want zelf had ik het op de club nooit over dat toneelstuk gehad. Uiteindelijk besefte ik dat mij niets anders restte dan nu maar gewoon alles over me heen te laten komen, wat "ze" bedacht hadden. Ik was natuurlijk wél benieuwd!

De voorzitter nam het woord en sprak me vriendelijk toe. Mij ontging echter de betekenis van ieder woord, dat niks met rabarber te maken had. Die verhalen daaromheen geloofde ik op dat moment wel, het ging mij om de clou! Zo stond ik daar dus het moment suprême af te wachten, toen zich dat plotseling aandiende in de vorm van een kunstwerk, dat me werd overhandigd. Als dank, dat hoorde ik nog wel, maar waarvoor? Applaus, 'n foto en klaar was Kees. Niks rabarber rabarber rabarber; dat hele kistje was niks meer en niks minder dan…. puur toeval!!

Om een lang verhaal kort te maken: ik ben nu dus in het bezit van een kunstwerk maar ik heb niet meegekregen waar ik het aan te danken heb. Omdat ik de club heb opgericht? Dat zou wel een beetje laat zijn; dat was veertig jaar geleden. Omdat ik er daarna een hele poos veel tijd in heb gestoken? Daar hebben ze me een paar jaar geleden erelid voor gemaakt; je kunt niet bezig blijven. Misschien dan omdat ik zo vaak die prachtige g4 heb gespeeld? Of toch omdat ik daar het afgelopen jaar eindelijk eens mee opgehouden ben?
Ik zou het echt niet weten.
Ik begin bijna te denken dat het een slinkse manier was om mij nu eindelijk eens aan het schrijven te krijgen, wat Clemens en Eric me al zo lang geleden gevraagd hebben….Nou, bij deze dan! En hoe dan ook: bedankt hé?!

Leo Hovens

Toernooitijgers

Zo door de jaren heen zijn er door clubgenoten diverse toernooien bezocht. Deze toernooitijgers hebben natuurlijk ook diverse mooie resultaten geboekt. Jan Broekhuis staat binnen de club bekent als een echte toernooitijger. Het is daarom leuk dat ook hij zijn belevenissen aan het papier heeft toevertrouwd...

Een apart vak binnen het schaken is deelname aan schaaktoernooien, in België ook wel Tornooien genoemd. Om dit te kunnen moet je katachtige capriolen kunnen uithalen omdat andere mensen je een toernooi tijger noemen. Ik ben zo'n beest en heb door de jaren heen veel snelschaak toernooitjes en meerdaagse toernooien met normaal speeltempo bezocht. Daarbij heb ik uiteraard vele medetijgers leren kennen en heb daarmee goede contacten opgebouwd. Hiermee heb ik wel een leuk bijbaantje op de kop getikt nl. reclame maken voor ons eigen Gardé Rapid Toernooi.

In de pakweg 48 jaar die ik inmiddels schaak, of liever, probeer te schaken heb ik natuurlijk talloze toernooien gespeeld. Sommige zijn allang ter ziele, zoals het Philips Plaquette Toernooi en het roemruchte Bavaria schaaktoernooi. Een stevige pot gratis bier en hapjes waren toen standaard en uiteraard een zakje met daarin 2 stokken Bavaria speelkaarten en wat andere snuisterijen. Ik hoor nog iemand zeggen, terwijl hij de trappen afliep met een schaakbord met daarop een aantal schaak klokken, " ik zag niets meer in mijn partij" en zich tegelijkertijd verstappen op een tree met alle gevolgen van dien. "Ik zag het wel."

Zo is daar ook het Heins van Riet toernooi in Valkenswaard wat nog steeds bestaat onder een andere naam en in een andere lokaal. In een grijs verleden heb ik dit toernooi een keer mogen winnen. Ik weet niet meer in welk jaar…. maar ja leeftijd komt met de jaren en ook de vergeetachtigheid..

De oudere garde van Gardé zal zeker ook het Kafmolen toernooi in Schijndel kennen, inmiddels ook verhuist naar een andere kroeg en onder een andere naam. Ook hier staat de gezelligheid voorop met een glaasje bier. Of je hier kans hebt om kampioen te worden is pas duidelijk als de eindstand voorgelezen wordt. De punten telling is na al die jaren voor iedereen nog steeds een raadsel. Ook dit toernooi heb ik een keer mogen winnen, en dat was uitgerekend toen Jack Sonnemans en ik verkeerd reden en de eerste ronde niet konden spelen. Nog even aan de bar de overwinning vieren... Iemand sprak me nog lallend aan en ik zeg "goh wat spreek jij vloeiend onzin"…

Ook het Open NK in Dieren heb ik meerdere jaren gespeeld met wisselend succes. Ik weet nog dat ik met Jack aan de bar zat. Iemand kocht een kopje koffie en liep daarna pardoes met zijn koffie tegen de muur aan… Een intikkertje voor Jack die de man aansprak en zei "een hachelijke onderneming he, een kopje koffie kopen" en uiteraard smakelijk hierbij lachte..

Tegenwoordig heb ik het NK in Dieren ingeruild voor het Limburg Open wat in het lange Pinksterweekend gespeeld wordt. Dit komt met name omdat ik ook bij SV Leudal in de Limburgse competitie speel, waardoor ik dus ook veel Limburgse tijgers en tijgertjes ken. Gezellig en massaal. Ook hier met wisselend resultaat gespeeld in de B-groep al diverse jaren.

Dan is daar het Nunhems Zaden, tegenwoordig Bayer, toernooi geheten. In poules van 8 spelers wordt er gestreden om de 1e plaats. De winnaar van de A-groep wordt toernooi winnaar. Na 2 keer gedeeld 1e te zijn ge-

worden in de A-groep mocht ik me dan uiteindelijk in 2015 (eindelijk iets wat ik nog wel weet!) toernooiwinnaar noemen. Wat zal ik zeggen na 2 keer bijna en 1 keer raak? “Wie 2 keer het wiel uitvindt kan een fiets maken!“.

Als gezellige club zitten we ook graag aan de bar met een versnapering. Dat zal wel de reden zijn dat ik en ook enkele clubgenoten wel eens deel hebben genomen aan het Quibus kroegen toernooi in Amsterdam-Oost en het kroegenloperstoernooi in Noorbeek zuid Limburg. In 2 en 3 tallen wordt hier de strijd aangebonden met de concurrerende teams in steeds andere kroegen. Quibus is erg gezellig maar ook sterk bezet dus restte ons alleen bier en een dinertje achteraf. Nee dan Noorbeek, daar gaat het niet om de punten maar je moet erg goed zijn in dames trekken uit een stok kaarten en zo laag mogelijk dobbelen. Dit jaar lukte dat wonderwel. Dit betekende ook dat onze voorzitter Eric voor het eerst in zijn leven een toernooi wist te winnen met ons illustere team. Overigens was het bloedheet die dag dus ik zou hier zeggen “wie zijn billen brand mag blij zijn dat hij niet andersom stond”. Ook hier staat een flinke pot bier hoog in het vaandel en dan willen de gesprekken wel eens wat verwarrend worden en dan hoor ik mensen dingen zeggen en dan denk ik: “die hadden ze nooit moeten leren praten…”

Waar ik ook al jaren kom is het HSC weekend toernooi, tegenwoordig Delegibus toernooi geheten. Voor mij ideaal omdat het in Helmond is. In het verleden waren er partijen met normaal tempo. Ik heb toen ooit remise gespeeld tegen GM Harmen Jonkman en de bij de oudere garde wel bekende IM Gerard Welling. Gerard spreek ik nog regelmatig als hij bij toernooien komt kijken, We zijn leeftijdsgenoten. Tegenwoordig worden er bij het toernooi partijen gespeeld van 45 minuten pp. Enkele jaren geleden heb ik daarbij tegen GM Jan Timman mogen spelen. Een leuke ervaring natuurlijk. Ook dit toernooi gaat gepaard met het nodige bier, zeker als je tegen Bram van de Berg speelt die 2 vaasjes per partij wegkloekt. En dat doet me weer denken aan het volgende: “Als je van alcohol alcoholist wordt, wordt je dan van fanta fantastisch?“. Op maandagmorgen denk ik dan: ”vroeger was alles beter, gisteren was het bijvoorbeeld nog weekend”.

Uiteraard zijn er nog veel meer toernooien zoals het Druiventros toernooi en Berkel-Enschot, het WLC-weekend toernooi in Eindhoven, het rapid toernooi in Horst en een toernooitje in Maasbracht wat ik de eerste 2 edities gewonnen heb.

En niet vergeten beste lezer, ik ben verantwoordelijk voor wat ik schrijf, en niet voor wat jij begrijpt...

Maar goed, na 48 jaar schaken kan ik zeggen: “Om oud en wijs te worden moet je eerst jong en stom geweest zijn”.

Mensen, geniet allemaal op je eigen manier van je hobby hier bij Gardé, maar probeer ook eens een toernooitje te spelen, dat is echt gezellig!

Uw toernooitijger,
Jan Broekhuis

Externe belevenissen...

In de 40 jaar dat onze vereniging bestaat hebben we vele ervaringen op extern gebied op gedaan. Om alle prestaties in de diverse competities op te gaan noemen gaat een beetje ver. Een terugblik op enkele bepalende momenten lijkt beter op zijn plaats.

Het is ongeveer middernacht op een willekeurige doordeweekse avond. Ik zit bij Leo en Rita Hovens in de auto. De stemming is opperbest en een cassettebandje met carnavalsmuziek dient als sfeermuziek. We zijn in deze feeststemming omdat we zojuist een wedstrijd gewonnen hebben waardoor een plekje in de eerste klasse voor ons eerste team veiliggesteld werd. Deze plek werd het jaar daarvoor voor het eerst in de geschiedenis van de vereniging veroverd…

Voordat dit klasse behoud echter een feit was ging er een week van analyseren door zowat de gehele vereniging aan vooraf. Het was nog immers maar een kleine week geleden dat er op zaterdag tegen De Vrijpion gestreden werd tegen degradatie. Na een enerverende middag stond er een tussenstand van 3,5-3,5 op het scoreformulier. Alleen mijn partij was nog niet beslist. In die tijd kon een partij die te lang duurde nog afgebroken worden om op een later tijdstip uitgespeeld te worden. Dat gebeurde ook nu in een voor mij ogenschijnlijk mindere stelling. Een doorbraak die ik niet vertrouwde werd niet gedaan. In plaats daarvan had ik een tussenzet opgegeven. Later bleek deze zet de enige juiste te zijn…

De tijd die beschikbaar was voor het hervatten van de partij werd goed besteed. Diverse clubgenoten bogen zich over de stelling en uiteindelijk kwam Leo met de beste voortzetting. Ik moest deze alleen nog even uitvoeren op de bewuste avond. Zoals de inleiding doet vermoeden lukte het en we mochten een jaartje langer in de eerste klasse blijven.

Lang zou ons vaandelteam echter niet in de eerste klasse bivakkeren. Niet omdat de klasse te sterk was maar omdat een groep aanstormende jeugd (denk onder andere aan Paul Hommerson, Geert Gabriëls, Har van Himbergen, Alexander Al en de familie Friesen) er al snel voor zorgde dat we promoveerde naar de promotieklasse. Een klasse waar we tot op de dag van vandaag vrijwel ononderbroken in uitkomen. Het lukte ondanks de grote groep getalenteerde jeugd telkens net niet om de landelijke competitie te halen ook al scheelde het af en toe weinig…

Net zo bepalend als de hiervoor benoemde gebeurtenis was natuurlijk het behaalde kampioenschap het jaar daarvoor. In een rechtstreeks treffen met de concurrent, De Toren uit Leende, moest het kampioenschap binnengehaald worden. Ook dit werd een gedenkwaardige wedstrijd. Niet zo zeer vanwege de strijd op het bord want we wonnen met overmacht van onze tegenstander, maar meer vanwege de uitstekende sfeer. De Leendenaren vierde ons kampioenschap nadrukkelijk met ons mee!

Het was overigens niet de enige keer dat we onze tegenstanders uit Leende in feeststemming zagen terwijl het op het bord een stuk minder ging. Ik kan me een uitwedstrijd herinneren waar bij aankomst bleek dat de verwarming het niet deed. Jack Sonnemans stond al een uur te wachten en was inmiddels al helemaal blauw aangelopen. Onze tegenstanders wisten het apparaat na enige tijd aan de praat te krijgen maar het duurde toch nog enige tijd voordat de zaal opwarmde. Dat werd door een aantal Leendenaren praktisch opgelost. Van een paar glazen wijn warm je wel op! Er werden een aantal flessen aangerukt en deze werden in no time soldaat gemaakt. De tijd deed de rest. Terwijl het steeds gezelliger werd ging het niveau van onze tegenstanders met sprongen achteruit. Op eenvoudige manier werd de overwinning dus veilig gesteld.

Schaken in ’Toendra sferen’ gebeurde vaker. Vraag het maar eens aan Alexander Al. Hij beschreef ooit eens een wedstrijd tegen D4. Midden in de winter spelend in een clubgebouw met de verwarming op nul. Het was maar goed dat er winterjassen zijn!

Een ander fenomeen waar we goede herinneringen aan hebben was natuurlijk de Bavaria competitie. Jarenlang waren we op een zaterdag in september te gast bij de familie Swinkels in Lieshout. Boven in de Brouwerstoren van de Bavaria brouwerij bevond zich de kantine waar de jaarlijks finale van de Bavaria competitie gespeeld werd. Onder het genot van een pilsje en een broodje ei werd er gestreden voor de beker. Dat had ons al de nodige frustraties en com-

plexen opgeleverd. Niet vanwege de sfeer want die was uitstekend, maar omdat het nooit lukte de beker te veroveren! Vrijwel elk jaar haalden we de finale en mochten we strijden voor de beker, maar het leek een onbereikbaar doel.

Rita dacht daar echter anders over. Het moest maar eens gebeuren! Ze offerde zichzelf op en ging mee als non playing captain. Strijdtoneel was inmiddels Brouwhuis Morees op een steenworp afstand van de brouwerij. Terwijl Martin in het hol van de leeuw een Palm probeerde te bestellen (hetgeen jammerlijk mislukte) werd er op de borden keihard gestreden. Erg gemakkelijk ging het niet. Het werd een gelijkspel maar omdat we in de competitie als eerste waren geeindigd betekende dit dan toch eindelijk dat de beker mee naar huis mocht! Rita nam de beker in ontvangst terwijl Jack Sonnemans de historische woorden uitsprak: Zo, nu eerst een Bavaria!

Het jaar daarop zou de beker wederom een prooi voor ons zijn ware het niet dat de wedstrijdleider roet in het eten gooide. In een vlaag van complete verstandsverbijstering verklaarde hij volledig tegen de sfeer van het toernooi en die dag gespeelde wedstrijd de partij van Kim Friesen verloren. Alsof dat nog niet genoeg was deed hij dat ook nog op basis van een Fide reglement uit de prehistorie! Alle protesten ten spijt bleef hij bij zijn besluit waardoor niet alleen de partij van Kim, maar ook de wedstrijd verloren ging. Het daarop volgende beroep werd glansrijk gewonnen. Op basis van argumenten werd zijn beslissing teruggedraaid. Resultaat was wel dat de wedstrijd over moest. Dit keer waren onze tegenstanders uit Asten te sterk en de beker ging alsnog verloren.

Tot frustraties leidde dit niet. De ban was het jaar daarvoor immers gebroken. Het zou tot aan het einde van het bestaan van het Bavaria toernooi een uitzondering zijn als we de beker niet veroverde. De ooit zo zwaar gewenste Bavaria beker heeft inmiddels een mooi plekje gekregen bij de familie Hovens. Voor mij is dat de enige juiste plek want Leo en Rita waren toch echt mr. & mrs. Bavaria!

Ook in de opvolger van het Bavaria toernooi, de Oost-Brabant Competitie, zegevierden we vrijwel elk jaar. Jammer genoeg hield deze competitie ook op te bestaan. Er waren simpelweg te weinig teams om een competitie mee te vullen. Erg jammer want zo ging een toernooi met veel geschiedenis verloren. Doordat we ook de laatste editie wonnen, hielden we ook nu een wisselbeker over. Deze hebben we omgetoverd tot wisselbeker van ons eigen Rapidtoernooi…

Naast de hiervoor beschreven gebeurtenissen zijn er nog talloze andere hoogtepunten die we hebben mogen beleven in de diverse competities waarin we gespeeld hebben. Wat echter altijd voorop stond was de sportiviteit en gezelligheid. Begrijp me niet verkeerd: de sportieve prestatie was en is erg belangrijk maar als je voor Gardé speelt gaat het om meer dan het winnen van een wedstrijd. De gezelligheid aan de bar en het samen gaan eten na afloop van de wedstrijden zijn dus net zo belangrijk.

Coen Winters

Meisjes aan de top!

De jeugd van Gardé heeft al de nodige successen behaald. Er werden op Kempisch en Brabants niveau al heel wat toernooien en titels binnengehaald. Zowel individueel als in teamverband hebben we al vaak kunnen juichen om de behaalde resultaten. Onze meisjes hebben zelfs op landelijk niveau al meerdere keren van zich doen spreken.

Nedelands Kampioene!

Het zullen altijd hoogtepunten zijn in het bestaan van onze vereniging: De twee Nederlandse titels voor Kim Friesen. Volledig onverwacht bereikte Kim de nationale top bij de meisjes in haar leeftijdscategorie. Dat het geen toevalstreffer betrof bewees Kim een aantal jaren later door dit kunsttukje nog eens te herhalen.

Ik kan me nog goed de vreugde herinneren toen bekend werd dat het haar gelukt was. Beide titels waren natuurlijk bijzonder maar ik kan me voorstellen dat iedereen het eerste kampioenschap het beste bijgebleven is. Vooral ook omdat niemand hierop gerekend had. Er werd een taart geregeld en de straat werd versierd zodat Kim bij thuiskomst in ieder geval door haar clubgenoten gehuldigd werd. Deze prestaties bleven binnen de gemeente niet onopgemerkt. Kim werd geïnterviewd door de lokale radio en werd als kers op de taart uitgeroepen tot sporttalent van het jaar. Kim schreef zelf hierover:

"1991: Menken van Griekentoernooi (NK t/m 12 jaar) in de Houtrusthallen in Den Haag. Ik ben 12. Samen met de familie Gabriëls huren we een huisje in Katwijk. Iedere dag uitwaaien op het strand. Voor het eerst maak ik kennis met de Nederlandse topjeugd. "Uit het niets" word ik Nederlands kampioene. Ik herinner me een warm onthaal van de club bij thuiskomst; een prachtig versierde tuin, bloemen en een overheerlijke taart met de tekst "Kim Ned. Kampioene"."

Bij thuiskomst werd Kim verwelkomt door een delegatie van Gardé.

In de afgelopen 15 jaar werden er geen Nederlandse titels behaald maar er werd wel weer op nationaal niveau meegestreden. Dit keer waren het Karlijn Canjels en Bi-rong Wang die onze eer verdedigd en.

Het NK van Karlijn Canjels...

Karlijn deed in 2005 mee bij het NK voor de E-jeugd. Dit toernooi werd in twee dagen gespeeld.

Op de eerste speeldag had Karlijn 3 supporters bij, want naast haar moeder waren ook Boris en Coen aanwezig. Zij zagen dat Karlijn het goed deed. Het ging zelfs zo goed dat ze na vijf ronden 4 partijen gewonnen had. Alleen van de latere nummer 4 werd verloren. Tevreden konden we dus naar huis gaan.

Op de tweede speeldag was moeder verruild voor vader en bovendien had Karlijn nu een eigen mascotte bij want ook haar zus Lisanne ging mee...

Het programma voor deze dag was erg zwaar. Karlijn kreeg de complete top drie tegen. Van de 4 partijen wist Karlijn er twee remise te houden. Tegen Myrre Hortensius, de latere kampioene, had Karlijn zelfs een gewonnen eindspel op het bord. Ze miste echter de juiste combinatie om winst binnen te halen waarna ze de partij verloor. Ook tegen Noor v.d. Bosch, de andere Brabantse deelneemster, wilde het niet lukken. Hierdoor kwam haar eindscore op 5 uit 9.

Uiteindelijk behaalde Karlijn een vijfde plaats. Een zeer knappe prestatie, zeker gezien het feit dat dit haar eerste ervaring op nationaal niveau was.

3 NK's voor Bi-rong Wang

Bi-rong wist zich op haar beurt driemaal te plaatsen voor het NK. Het eerste NK was in 2013. In de Hemelvaartvakantie mocht zij deelnemen aan het NK meisjes t/m 12 jaar. Het was allemaal wel heel onwennig voor Bi-rong. Ze was best wel onder de indruk van heer tegenstandsters want die hadden zich allemaal geplaatst voor het NK. Ze vergat daarbij dat ze dat zelf ook gedaan had…

Ze liet tijdens deze kampioenschappen zien dat ze niet voor niets geplaatst was voor het NK. Ondanks dat het haar eerste toernooi op landelijk niveau was behaalde ze een nette 50% score. Soms met geluk en soms met zeer goed spel. Af en toe gebeuren er ook bizarre dingen op het bord. Een mooi voorbeeld was de vijfde partij van Bi-rong. Zij werd gedwongen mat te zetten. In het verslag beschreef ik het als volgt.

De tweede partij deze dag werd gespeeld tegen Catharina Hulleman. Zeer goed spel leverde Bi-rong een pionnen doorbraak op waardoor een dame gehaald kon worden. Bi-rong besloot het spannend te houden. De dames werden niet geruild, waardoor de stelling (ondanks de dame voorsprong) nog niet helemaal uit was. Dit leek direct afgestraft te worden, maar toen haar tegenstandster met het verkeerde stuk schaak gaf, moest Bi-rong daarna met een pion mat geven. Dit was verplicht omdat de pion het enige stuk was dat schaak kon opheffen…

Zie de stelling hieronder:

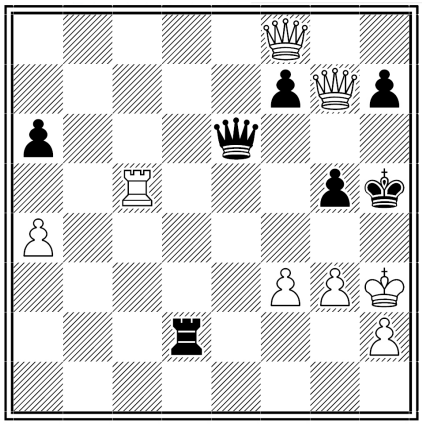

Na de prijsuitreiking kreeg iedereen nog een toernooiboek met daarin de mooiste partijen. Ook kreeg iedereen een standaard met daarop een voor iedereen bijzondere persoonlijke stelling. Op het standaardje van Bi-rong staat de bovengenoemde stelling uit de vijfde partij.

Bi-rong vertelde achteraf dat ze het af en toe wel erg spannend vond en dat ze soms best zenuwachtig was, maar dat ze het vooral leuk had gevonden. Bovendien was ze tevreden met het resultaat. Dat is natuurlijk ook helemaal terecht. Bi-rong heeft een geweldig eerste NK gespeeld en ze mag trots zijn op het behaalde resultaat.

Dit zou echter niet het laatste NK voor Bi-rong zijn. In 2015 en 2016 lukte het Bi-rong wederom om het NK te halen.

Met de ervaring van haar eerste NK op zak waren de zenuwen iets minder. De gezonde wedstrijdspanning was er echter wel.

Elk toernooi opnieuw kon je merken dat het niveau toenam. Niet alleen bij haar tegenstanders maar zeker ook bij Bi-rong. Dat komt natuurlijk mede door alle energie die Bi-rong in het schaken steekt. Als er een keer niet getraind kan worden is ze teleurgesteld. Nog erger is het als ze geen huiswerk meekrijgt (echt waar…). Dit harde werken werd beloond met nette resultaten op alle NK's die Bi-rong gespeeld heeft.

Deze resultaten werden bovendien gehaald door goed geconcentreerd en mooi gespeelde partijen. Een mooi voorbeeld hiervan is de vierde partij tijdens haar derde NK. In het verslag van het NK werd dit zo omschreven.

Gewonnen werd er ook. In de vierde ronde speelde ze met wit een mooie partij. Het leek er echter op dat haar tegenstandster alles net kon verdedigen. Met een mooi kwaliteitsoffer kon de winst toch binnengehaald worden.

Onderstaand is de stelling na zet 19.

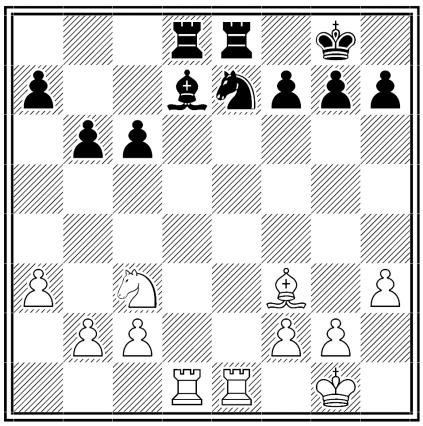

Er volgt: 19. Txd7, Txd7 20. Lxc6, Td8 21. Lxe8, Txe8 22. Pd5, Kf8 23. Pxe7, Txe7 24. Txe7, Kxe7. Bi-rong heeft met deze combinatie een pion gewonnen en komt daarom in een gewonnen eindspel terecht. Een zeer fraai behaalde overwinning dus.

Geen Nederlandse titels dus maar dat doet niets af aan de prestaties die Bi-rong geleverd heeft. Zoals al aangegeven gebeurd zoiets niet zomaar. Wil je op dit niveau mee kunnen dan moet je veel energie in het schaken stoppen. Ik heb daarom veel respect voor alles wat Bi-rong met schaken bereikt. De hoeveelheid energie die ze in schaken stopt is bijzonder om te zien.

Inmiddels geeft Bi-rong ook zelf les. Dit gebeurd met dezelfde hoeveelheid energie en enthousiasme.
Als jeugdleider ben ik enorm trots op Bi-rong. Niet alleen vanwege de resultaten die ze behaald, maar vooral vanwege de manier waarop ze dit alles bereikt. Bi-rong is een voorbeeld voor al onze jeugdleden die iets willen bereiken met schaken.

Daarover gesproken: een nieuwe lichting kondigt zichzelf al aan. Sommige hebben al hardop uitgesproken dat ze zelf ook erg goed willen worden in schaken. Wie weet lezen we dus in een volgend jubileumboekje het vervolg van meisjes aan de top!

Coen Winters

Schaken voor Dummy's

Iedereen die Ton kent denkt dat hij een vrij rustig persoon is zonder enige vorm van agressie. Is dat ook echt zo? Schreef hij over zichzelf niet het volgende in ons 25-jarig jubileum boek:

"Clubschakers zijn meedogenloze killers, die genieten van iedere fout van de tegenstander en deze afstraffen i.p.v. een troostend en bemoedigend woord te geven om de tegenstander te helpen zijn fout te verwerken. Onnozel als ik was, ben ik erin gestonken en voor ik het wist was mijn aardige en lieve karakter verziekt. Ook ik werd een killer."

Oké, misschien is dit citaat enigszins uit zijn verband gerukt. Bovendien draait Ton al heel wat jaartjes mee. In zijn bijdrage voor dit boekje komt dan ook duidelijk naar voren dat Ton winst en verlies inmiddels behoorlijk relativeert.

Schaken behoort net als veel andere sporten en spellen tot een oneerlijk tijdverdrijf. Het is en blijft oneerlijk dat de beste speler bijna altijd wint. Het is niet alleen een oneerlijk spel het is ook een onmenselijk spel. Mensen maken fouten en fouten tijdens het schaakspel worden ongenaakbaar afgestraft.

Mijn voorstel zou zijn om gewoon de tijd te verdrijven met een vrijblijvend potje schaak en te dobbelen om de winst. Alleen zo maakt ook een schaakdummy kans om te winnen. Het is geen wonder dat veel verenigingen kampen met te weinig aanwas van nieuwe leden. Wie wil er in de tegenwoordige tijd nou lid worden van een vereniging, contributie betalen om vervolgens afgestraft te worden. En toch, ik ben al bijna 40 jaar lid van Gardé en ik ben niet de enige. Is het wellicht stiekem toch leuk om te verliezen? Nee verliezen is niet leuk, maar het besef dat de beste speler van de vereniging verliest van een simpele computer verzacht de pijn en het relativeert de uitslag. Winnen en verliezen maken nog steeds veel emoties in mij los, maar na 40 jaar zijn deze niet meer zo heftig. En als ik weer eens verloren heb, ga ik daarna heerlijk slapen omdat ik weet dat ik mijn tegenstander een fijne avond heb bezorgd.

Ton Rijnbeek

Gardé 40 jaar

Een paar maanden geleden kwam er een berichtje, via de mail of de leden iets wilden schrijven voor het boek wat gemaakt zou worden in het kader van het 40 jarig bestaan van onze club. Op de trainingavond werd ik nogmaals aangeschoten om mijn bijdrage te leveren. 15 jaar geleden had ik ook wat geschreven en de aanspreker, nieuw woord?, vond mijn schrijfsel wel aardig destijds. Ik moest wel even nadenken over wat ik toen gekrabbeld had. Het was een verslag van een interview met mijn schoonmoeder, Miet Lammers van het café in Maarheeze, waar de oudere leden nog steeds met plezier aan terug denken, toen zij daar hun vrijdag avond tot soms in de kleine uurtjes doorbrachten.

Het was geen verslag van een schaakpartij of iets dergelijks en ik denk nu ook aan iets anders om over te schrijven. De sfeer in de groep is zo, dat je er best wel iets over kunt verhalen en ik besluit nu dat ik dat dan maar eens zal proberen. Als het niet lukt kan ik het altijd nog deleten!

Waar denk je aan? De plagerijtjes van de leden, omdat ik een externe partij heb verloren van een meisje van 15 jaar! Nou dat heb ik geweten! Nog geprobeerd om mijn eer hoog te houden tijdens de feestavond door te zeggen dat zij 3x per week training had en bovendien ook nog van een grootmeester. Het hielp niks: is en blijft verloren van een jong meisje. In oktober nog een keer met een lach geprobeerd, omdat mijn opponent in het schaakmagazine stond met de kop "kampioen meisjes Nederland", natuurlijk lokte ik de andere uit en we hebben er samen nogmaals om gelachen.

Trouwens feestavond: elk jaar wordt dit verzorgd door 2 leden (met iemand van het bestuur qua financiën). Leo en ik hebben dit ook eens ingevuld in 2014 en iedereen was volgens mij best in zijn of haar sas.

Leo en ik hebben buiten schaken ook nog een andere gemeenschappelijke hobby en ons idee was om er de rest ook eens van te laten proeven. Dit bedoel ik figuurlijk, ondanks dat de avond ook altijd verzorgd wordt met een barbecue of buffet.

Leo verzorgde de brief/uitnodiging en liet voldoende vragen bij iedereen opkomen, zodat ze niet wisten wat er zou gebeuren. Geheimzinnig omdat de kleding vies zou kunnen worden, ieder gaat met iets naar huis, cultureel bezig zijn, en zo verzon Leo een brief vol en dan wel in verdekte termen, dat niemand wist wat er zou komen. Laat dat maar aan Leo over!

Het inleidend praatje zou ik verzorgen en daar heb ik wel/geen * moeite mee (* doorstrepen wat niet van toepassing is). Ik begin met dat het Leo en mij erg veel plezier geeft en er een aantal dit wel vaker gedaan hebben! Grote vraagtekens bij de aanhoorders. Iedereen kan het op zijn eigen niveau. Wat? Zo praat ik nog even verder en op een gegeven moment komt het: we gaan schilderen! We hebben voor…ja, iedereen is oud genoeg, zodat we geen problemen krijgen….. een echt model gezorgd! Je had de gezichten eens moeten zien, vraagtekens op het wat roder wordende voorhoofd. Ik roep "Marietje" in de richting van de dichte deur van het keukentje, maar er komt geen reactie. Nog een paar maal met op het laatst de mededeling, dat iedereen haar straks toch ook zo zal zien! Vraagtekens bij de anderen en Leo ligt in een deuk, want hij weet wat er komt! Ik loop mopperend naar de deur en ga het keukentje in. Kom terug met "Marietje" een van de dames van ons buitenschaakspel. Metertje hoog en zonder kleding! Er gaat een zucht van verlichting door de zaal. We gaan een schilderij maken en de enige opdracht is; dat het met schaken te maken moet hebben. Allemaal een echt schilderdoek, potlood, penselen, spalters en acrylverf, zodat dit na korte tijd droog is en ieder zijn kunstwerk kan meenemen die avond.

Schaken doe je geconcentreerd, maar nog nooit heb ik zoveel puntjes van tongetjes uit de mond zien steken als die avond, elk werk werd optimaal ontwikkeld! Op het einde komt Eric naar mij toe en vraagt of ik een leeg bierkratje heb weggezet. Nee, hoezo? Er is zo intens gewerkt, dat men vergeten is om het nodige te drinken!

Na afloop worden alle werken neergezet en bewondert men elkaars creatie. Een mooie bonte verzameling, oké geen Rembrandt, maar Karel Appel heeft volgens vele minder…..vul zelf maar aan.

Wij zijn maar een kleine vereniging en moeten bij een avond als deze ook niet te gek doen, wat het geld betreft. Let wel: deze avond heeft aan schildersspullen voor 25 mensen slecht €100,00 gekost en vele kunstwerken opgeleverd, maar vooral veel lol.

40 jaar al een hele tijd, maar we gaan nog jaren door hoop ik.

Clemens van Goch

Ervaringen van een jeugdleider

Vanaf het moment dat het mogelijk was heb ik mij bezig gehouden met het begeleiden van onze jeugd. Sinds een aantal jaren ben ik jeugdleider van onze vereniging. Ik heb er heel bewust voor gekozen om jeugdleider te worden want ondanks de hoeveelheid werk die dit met zich meebrengt is het begeleiden van onze jeugd een enorme hobby voor mij die heel veel voldoening oplevert...

Grote en kleine overwinningen en nederlagen

Iedereen zal het wel herkennen: als schaker beleef je hoogte- en dieptepunten. De ene keer zie je een briljante combinatie en de andere keer wordt je verrast door een blackout. Winst en verlies ligt vaak dicht bij elkaar. Soms is een wedstrijd beladen en kan een overwinning een kampioenschap opleveren terwijl een nederlaag soms degradatie inleid. Op sportief gebied zijn er dus regelmatig grote en kleine overwinningen en nederlagen.

Vreemd genoeg zijn deze sportieve hoogte- en dieptepunten niet de eerste waar ik aan denk als ik aan het schaken denk. Eigenlijk is dat niet meer zo vreemd als ik me realiseer hoe dat komt…

In voorbereiding op het schrijven van dit stukje lees ik nog eens met veel plezier het jubileum boek ter ere van ons 25 jarig bestaan. Als toenmalig voorzitter beschrijf ik in het voorwoord precies wat Gardé de bijzondere vereniging maakt die het tot op de dag van vandaag is. Natuurlijk zijn er de diverse sportieve successen maar bovenal is de sfeer binnen de club en de diverse bijzondere vriendschappen die hieruit ontstaan hetgeen dat onze vereniging succesvol maakt. Ik noem als voorbeeld vaak de vakantiegroep waar ik inmiddels al bijna 20 jaar jaarlijks mee op vakantie ga.

Ik zou daarover veel kunnen vertellen maar realiseer me dat hetgeen wat mij binnen de vereniging week op week weer enthousiast maakt de jeugd is. Ik ben inmiddels dan ook jeugdleider en wil al mijn energie en tijd stoppen in het nog beter maken van de jeugdafdeling.

Deze interesse werd al vroeg gewekt. Ik was zelf nog jeugdspeler toen mij gevraagd werd of ik les wilde geven. Je zou verwachten dat zo'n vraag je verrast en dat je daarover wel even moet nadenken. De verrassing was er zeker maar ik heb er eigenlijk nooit over nagedacht. Ik vond het leuk om te doen en was eigenlijk best wel trots dat de jeugdleiding wel iets in mij zag. Een belangrijk moment want als je als jong iemand het vertrouwen krijgt zoiets te doen dan ga je je ook meer hechten aan de vereniging.

Lesgeven en jeugd begeleiden kun je doen om meerdere redenen en om diverse doelen. Voor mij is de reden heel eenvoudig: ik vind het geweldig om met kinderen bezig te zijn. Kinderen zijn eerlijk en direct. Als je kinderen de aandacht geeft die ze verdienen kun je zoveel mooie momenten beleven die elk op zich het jeugd begeleiden de moeite waard maken.

De belangrijkste taak van de jeugdleider is het neerzetten van een goed kader. Als het kader staat en alles loopt goed dan kan ik mij richten op hetgeen wat mij eigenlijk het meeste boeit. Ik vind het belangrijk dat elk kind de aandacht krijgt die het verdient. Ik ben echter ook vaak op zoek naar dat kind dat net dat kleine beetje extra aandacht nodig heeft. Sommige kinderen hebben 'een muurtje' om zich heen gebouwd en het is moeilijk om te doorgronden wat er in ze om gaat. Meestal heeft dat met zelfvertrouwen te maken maar dat kan natuurlijk ook een andere reden hebben. Ik zie het als een uitdaging die kinderen te helpen. Daarvoor moet wel eerst dat muurtje stukje bij beetje afgebroken worden. Dat kan alleen als je het vertrouwen wint. Dit heeft tot gevolg dat je altijd een band met kinderen opbouwt.

Als je veel energie steekt in kinderen dan loop je het risico zo nu een dan een nederlaag te leiden. Ondanks al je inspanningen lukt het je niet een kind op de club te houden. Soms maakt dat meer bij je los dan je verwacht. Op sommige kinderen raak je erg gesteld en je mist ze dan ook echt als ze er niet meer zijn.

Aan de andere kant zijn er ook de overwinningen. Een kind dat bij geen enkele vereniging kan aarden en juist bij de schaakvereniging wel helemaal in haar element is of dat muurtje dat niet af te breken leek dat ineens toch omvalt. Je begrijpt waarschijnlijk wel wat ik bedoel…

Als ik op sportief gebied een hoogtepunt voor mij als trainer mag opnoemen dan zijn het toch de NK's die Bi-rong heeft gespeeld. Ik ben trots dat ik als trainer rond mocht lopen op een NK waar een van mijn pupillen aan deelnam. Ik ben ook echt trots op haar en de resultaten die ze behaald heeft. Ik ben enorm blij dat ik het proces daar naartoe heb mogen begeleiden.

Ik hoop dat ik een beetje duidelijk heb kunnen maken dat er voor mij meer overwinningen en nederlagen zijn dan die op het schaakbord. Ik ben blij dat ik ze allemaal heb meegemaakt. Ook al doet zo'n nederlaag wel eens pijn toch heb ik geen enkele spijt van alle energie die ik in onze jeugd gestopt heb. Al die grote en kleine overwinningen en nederlagen zijn voor mij dierbare herinneringen want deze hebben onze vereniging mede gevormd tot wat deze nu is. En dat is een vereniging waar ik trots ben om lid van te zijn!

Amber's interview.

Nog niet zo heel erg lang geleden vroeg Amber Tromm mij of ik haar wilde helpen. Ze was bezig met een werkstuk over schaken dat ze voor school moest maken. Het leek haar leuk om daarin een interview met haar schaaktrainer op te nemen. Erg leuk natuurlijk dus ik help graag mee. Het resultaat van het interview kun je hier teruglezen.

1. Hoe oud was je toen je met schaken begon? Ik was 10.

2. Waarom wilde je gaan schaken? Ik had het spel een keer bij een kennis gezien. Hij had een echt openluchtschaakspel (Net zoals wij op de club hebben met die grote schaakstukken). Ik was daar toen best van onder de indruk. Die kennis heeft mij het spel toen een beetje uitgelegd en ik vond het direct leuk.

3. Van wie heb je leren schaken? Ik heb leren schaken van Leo Hovens. Dat is de oprichter van onze schaakvereniging.

4. Heb je aan veel toernooien meegedaan en wat voor prijzen heb je daarmee gewonnen? Ik heb aan diverse toernooien meegedaan. Veel toernooien zijn hier in de buurt maar ik heb ook wel eens in Duitsland, België en Tsjechië aan toernooien meegedaan. Ik heb diverse keren toernooien gewonnen (ook al is dat best lang geleden). Ook heb ik diverse tweede en derde plaatsen gehaald. Meestal win je dan bekers. Af en toe mag je prijzen uitzoeken. Hangt eigenlijk van het toernooi af wat de prijzen zijn die je kunt verdienen.
Ook doe ik mee aan de interne competitie van de vereniging. Dit jaar heb ik deze competitie gewonnen. Ik ben dus clubkampioen geworden. Dat is me hiervoor nog nooit gelukt. Het is daarom voor mij een van de mooiste prijzen die ik heb gewonnen.

5. Wat vind je zo leuk aan schaken? Daar is best moeilijk antwoord op te geven. Er is niet iets speciaal wat ik extra mooi vind. Ik vind het schaakspel in zijn geheel interessant. De vele mogelijkheden die er zijn om te zetten doordat elk stuk zijn eigen mogelijkheden heeft is in ieder geval wel heel boeiend. Ik kan ook erg genieten van mooie combinaties (een aantal zetten achter elkaar die een aanval maken) waardoor partijen gewonnen worden.

6. Sinds wanneer geef je schaakles? Al sinds 1987.

7. Als je schaakles geeft, heet je dan een schaakmeester? De term schaakmeester wordt meestal gebruikt voor hele sterke schakers. Ben je nog sterker dan ben je grootmeester. Je hoort dan bij de beste schakers van de wereld. Ikzelf noem me zelf dan ook schaaktrainer. Er zijn wel kinderen die je meester noemen. Dat komt waarschijnlijk omdat je op school ook les krijgt van een meester.

8. Vind je het leuk om schaakles te geven? Ik vind het enorm leuk. Ik zeg vaak tegen mensen dat ik naast schaken nog een hobby heb en dat is schaakles geven.

9. Sv Gardé bestaat dit jaar 40 jaar, hoelang ben jij al bij deze club aangesloten? Zolang als ik schaak. Dat is vanaf 1981.

Het grotere doel

We zijn binnen Gardé inmiddels gewend aan een gezonde jeugdafdeling. Ik ben me bewust van het belang hiervan. Een gezonde jeugdafdeling waarborgt immers het voortbestaan van de verenging. Dit gebeurt echter niet zo maar. Het is belangrijk je te realiseren wat het doel is van de jeugdafdeling en wat er voor moet gebeuren om dit doel te kunnen bereiken.

Doelen liggen meestal op sportief gebied. Die hebben we in onze geschiedenis ook al diverse bereikt. Enkele hoogtepunten in de eerste 25 jaar waren de Nederlandse kampioenschappen van Kim Friesen en de diverse successen op Brabants niveau van onze jeugd individueel en in teamverband. Zo'n succes is natuurlijk geweldig maar zonder een bloeiende jeugdafdeling lukt zoiets niet. Het begint dus bij de les aan de allerkleinsten. Als je hen kunt boeien en je kunt ze een degelijke opleiding geven dan komen de successen vanzelf.

Toen ik ruim elf jaar geleden jeugdleider werd nam ik me voor de kwaliteit van onze jeugdafdeling naar een hoger plan te brengen. Dat betekende dat er veel afwisseling moest komen, er moest gewerkt worden aan niveau en er moest vooral voldoende aandacht komen voor elk kind. Ik kwam er echter al snel achter dat daar heel veel tijd en energie in gaat zitten. Die tijd en energie wilde ik absoluut investeren in de jeugd maar door de andere verantwoordelijkheden binnen de club kwam het er vaak niet van. Toen een aantal jaren geleden de functie van jeugdleider losgekoppeld werd van een bestuursfunctie kreeg ik eindelijk de tijd die ik nodig had.

Het eerste waar aan gewerkt moest worden was een breed kader. Goed voorbeeld doet goed volgen dus ook de afgelopen jaren hebben wij jeugd gevraagd of ze les willen geven. Het is gebleken dat ik geen uitzondering ben. Vrijwel iedereen die gevraagd werd is gaan lesgeven.

Ook moesten er leuke nieuwe dingen bedacht worden. We hebben de afgelopen jaren nieuwe leuke dingen georganiseerd. Van vriendjes en vriendinnetjesdagen tot een uitgebreid afsluiting van het seizoen met op de eerste zondag een leuk toernooi en op de tweede zondag het jaarlijkse zwemmen.

Daarnaast is het belangrijk dat de kwaliteit van het lesgeven en het begeleiden hoog van niveau is. Daarom hebben wij in ons jubileum seizoen met het gehele actieve kader de cursus schaaktrainer 1 gevolgd (zie ook "Het hart van onze jeugd"). Het resultaat is direct terug te zien in de lessen. Er wordt veel boeiender lesgegeven en er wordt veel beter gelet op de reactie van de kinderen. Echt geweldig!

Het jubileum seizoen was toch al een topseizoen. Alle jubileum activiteiten zorgden ervoor dat de jeugd een enorme afwisselend en leuk seizoen heeft beleefd.

Door op deze manier met onze jeugd bezig te zijn en te werken aan alle gestelde doelen probeer ik mijn steentje bij te dragen aan een gezonde jeugdafdeling binnen onze vereniging. Ik realiseer me ook direct dat ik dit alles nooit alleen kan realiseren en ben daarom dankbaar dat ik terug kan vallen op het brede kader dat we hebben binnen onze vereniging.

Coen Winters,
Jeugdleider S.V. Gardé

Dat we bij Gardé altijd het belang van een goede jeugdafdeling hebben ingezien is voor de meesten onder ons wel duidelijk. Toch was het in de begin jaren niet altijd even makkelijk. Niet omdat we niet genoeg kader hadden maar omdat we simpelweg te weinig jeugd hadden. Daar moest verandering in komen! Daarom werd in seizoen 1987-1988 een campagne opgezet waarmee gepoogd werd meer jeugd naar de club te halen. Veel energie werd gestoken in het bereiken van kinderen. Ze konden bij Gardé les krijgen in stap 1. Er was rekening gehouden met een aanloop van jeugd. We konden echter niet vermoeden dat we dat jaar uiteindelijk 69 diploma's stap 1 mochten uitreiken. Een landelijk record dat nu nog steeds staat! Het gevolg was dat onze jeugdafdeling in één klap weer goed gevuld was want vrijwel iedereen werd lid…

Een goed resultaat als dit heeft pas echt waarde als je in staat bent de jeugd aan je vereniging te binden. Daar is een goed kader voor nodig dat goed begeleid wordt. Van essentieel belang zijn dan die leden die net dat stapje extra doen.

Het gezicht van onze jeugd was op dat moment toch zeker wel Albert Jan Blank. Hij leidde op dat moment onze jeugdafdeling en zette het beleid uit. Het is in de jaren dat hij jeugdleider was dat we met onze jeugd diverse mooie resultaten hebben behaald op regionaal, Brabants en landelijk niveau. Ook werden er toernooien bezocht in heel het land en zelfs in het buitenland. Denk aan het OHRA toernooi in Amsterdam, de toernooien in Griesheim en natuurlijk niet te vergeten het open NK in Hengelo.
Daarnaast begon Albert Jan zich ook steeds meer te bewegen binnen de Brabantse bond. Het duurde dan ook niet lang voordat hij daar ook in het bestuur zat. Iets

Het hart van onze jeugd

wat hij tot de dag van vandaag doet. Binnen de NBSB staat Albert Jan bekend als een harde werker en organisator.

Niet iedereen zal evengoed door hebben wat Albert Jan allemaal doet voor het schaken, zowel binnen Gardé als bij de NBSB, omdat hij liever op de achtergrond blijft. De NBSB is dit echter zeker niet ontgaan. Tijdens de festiviteiten rond het 75 jarig bestaan van de NBSB in het voorjaar van 2003 werd Albert Jan erelid van de NBSB. Een erkenning die hem zeker toekomt.

Voor een andere Gardé-er was er erkenning op landelijk niveau. In 2004 werd voor het eerst de vrijwilliger van het jaar door het schaakmagazine gekozen. Coen Winters had de eer om deze titel als eerste in ontvangst te mogen nemen. Coen was op dat moment al jaren actief op diverse plaatsen binnen de schaakwereld. Hij maakte al voor zijn 18e deel uit van het bestuur van Gardé. Ook geeft hij al les sinds 1987. Bovendien was hij al een aantal jaren jeugdleider bij de Kemppion. Daarnaast was hij al jaren Districtsjeugdleider en heeft hij in 1994 het Kempenkamp mee opgericht. In 2004 was hij nog steeds Smurf (lid van de kampstaf). Dit alles maakte dat men niet om Coen heen kon. Een terechte benoeming dus!

Ook Albert Jan is ooit lid geweest van de Kempenkamp Kampstaf. Daar werd ooit de 'fout' gemaakt hem te koppelen aan zijn huidige vrouw. De verstokte vrijgezel moest zijn vrijetijd nu gaan indelen. Logischerwijs wint je gezin dan altijd. Albert Jan moest dus een stapje terugdoen en alhoewel hij nog steeds deel uitmaakt van de jeugdcommissie werd zijn stokje overgedragen aan Boris Friesen, die het op zijn beurt een aantal jaren daarna overgaf aan Coen. Coen is tot op de dag van vandaag de jeugdleider van Gardé.

De jeugdcommissie zoals we die nu kennen bestaat uit Boris Friesen, Albert Jan Blank, Peter Thijssen en Coen Winters. Een viertal dat hart heeft voor de club en zich volledig inzet voor onze jeugd. Toch denken zij ook na over de toekomst. Het jeugdkader is de afgelopen jaren dan ook uitgebreid met enthousiaste jeugdleden die langzamerhand ook de kans zullen krijgen hun stempel op de jeugdafdeling te drukken.

Het afgelopen seizoen heeft het gehele kader dan ook deelgenomen aan de cursus schaaktrainer 1. In deze cursus wordt niet alleen aandacht geschonken aan het leren van de schaakregels, maar ook didactische en organisatorische zaken zijn een belangrijk onderdeel van de cursus. Niet alleen wat je kinderen moet leren is belangrijk maar ook hoe je dat het beste kunt doen (en waarom dat zo belangrijk is). Het geheel werd op drie manieren getoetst. Iedereen werd gevraagd een proefles te geven. Daarnaast was er een schaaktechnische toets en een didactische toets.

Het enthousiasme waarmee iedereen de cursus volgde was aanstekelijk. Er werden dan ook goede tot zelfs zeer goede proeflessen gegeven (ook al maakte de kinderen het de lesgevers niet altijd makkelijk…). Het examen ging ons ook allemaal goed af. De schaaktechnische toets werd door iedereen foutloos gemaakt en ook de didactische toets werd goed gemaakt.

Als je dit zo leest dan kun je constateren dat er binnen Gardé altijd het besef is geweest dat de jeugd een belangrijk onderdeel van de vereniging is. Wij hebben het geluk dat we kunnen beschikken over een breed kader. Het is mede daarom dat we een gezonde en stabiele jeugdafdeling hebben. Wij zijn daarin één van de positieve uitzonderingen want jammer genoeg moeten we constateren dat het veel verenigingen minder goed af gaat.

Tijdens de receptie kregen Albert Jan, Peter en Coen een beeldje als dank voor alles wat zij doen en hebben gedaan voor onze vereniging. Dit is natuurlijk een mooie erkenning voor hen maar zeker ook voor de rest van het jeugdkader want iedereen die een steentje bijdraagt voor onze jeugd is belangrijk. Zij zijn met recht het hart van onze jeugdafdeling.

Zonder ons jeugdkader zou het niet mogelijk zijn om de jeugdafdeling te handhaven. Dat zou zonde zijn want onze jeugd is de toekomst van onze vereniging.

He, he eindelijk

Het stond altijd al hoog op mijn verlanglijstje: het clubkampioenschap van Gardé. Dit seizoen bleek het mijne te zijn en na 36 jaar lukte het dan eindelijk toch...

Zoals ik in het ander stukje in dit boekje al aangaf is de sportieve prestatie niet de belangrijkste reden waarom ik schaak en lid ben van Gardé. Dat wil niet zeggen dat het niet belangrijk is. Ik voel als ik aan een partij begin altijd een gezonde spanning omdat ik graag een mooie partij neerzet en het mijn tegenstander zo lastig mogelijk wil maken. Zonder deze spanning zou het mij niet lukken om in een partij te kunnen groeien. Gelukkig heb ik dit gevoel meestal wel waardoor het merendeel van mijn partijen interessant zijn ongeacht het uiteindelijke resultaat van de partij.

Ik heb in mijn schaak carrière al heel wat prijzen gewonnen. Zo heb ik in mijn jeugd heel wat bekers bij elkaar geschaakt. Bij de senioren waren er de diverse successen met de diverse teams in de zaterdagcompetitie en in het Bavaria / Oost-Brabant toernooi. Intern heb ik al een aantal maal het snelschaakkampioenschap gewonnen en de beker werd ook al eens veroverd. Alleen het clubkampioenschap had ik nog nooit veroverd. Één keer was ik dichtbij maar een dolle toren die mij door Leo Hovens bezorgd werd gooide roet in het eten. Dat het mij tijdens ons jubileumjaar dan eindelijk toch zou lukken had ik vooraf nooit durven dromen.

Ik was er vanaf het begin van het seizoen eigenlijk ook niet mee bezig. Alle aandacht was gericht op het organiseren van het jubileum en op het verbeteren van de kwaliteit van ons jeugdkader Daardoor was het complete jeugdkader op diverse clubavonden verhinderd omdat we toen de cursus schaaktrainer 1 aan het volgen waren.
Met behulp van een aantal partijfragmenten wil ik laten zien hoe het uiteindelijk toch lukte om dit voor mij zeer bijzondere kampioenschap binnen te halen.

De basis werd hiervoor gelegd halverwege het seizoen. Ik won een aantal partijen achter elkaar op overtuigende wijze. Zo was daar mijn partij tegen Martijn Cox In ronde 17 (Stelling na 15 Pb3).

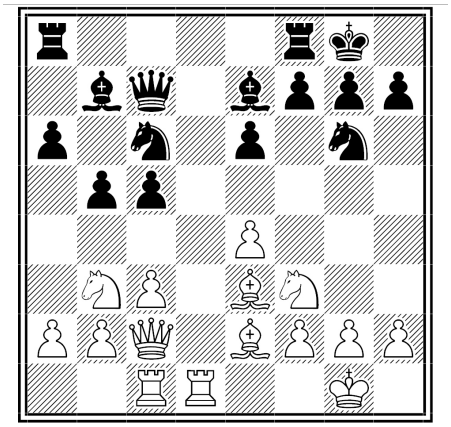

In de bovenstaande stelling was ik met zwart aan zet en had ik de manoeuvre Pe5 gevolgd door Pg4 met de mogelijke dreiging op h2 al gezien. Dat de zet Pe5 ervoor zorgde dat de aangevallen pion op c5 ineens verdedigd was zorgde ervoor dat Martijn het hoofddoel van de zet niet door had. Er volgde dus:

15 …, Pce5 16 Td2, Pg4!

Zwart dreigt nu wit een dubbelpion te bezorgen doordat de loper op e3 dreigt geruild te worden. Martijn dacht dit nog op te kunnen lossen maar zag echter de matdreiging via veld h2 over het hoofd. Er volgde:

17. Lg5?, Lxg5! 18. Pxg5?, Qxh2+

Waarna Martijn direct opgaf.

De week daarna speelde ik (wederom met zwart) tegen Bi-rong Wang. Pupil tegen trainer dus. Dat onze jeugd niet meer te onderschatte is bewees Bi-rong al in haar partij tegen Erwin Talpe die ze overtuigend gewonnen had. Doel was dus haar direct onder druk te zetten en haar zodoende geen kans te geven om toe te slaan. Dit pakte al snel goed uit. De onderstaande stelling ontstond na zet 15 van wit. Ik had hier kunnen kiezen voor dameruil, maar besloot de druk erop te houden en op de damevleugel de winst te behalen:

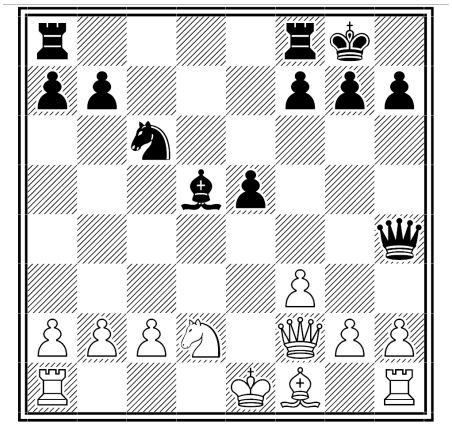

15. …, Db4 16. b3?, Dc3

b3 helpt mij bij het verhogen van de druk, bovendien verliest wit nu direct materiaal.

17. Tc1 Pb4 18. Kd1 Pxa2 19. Tb1 Pb4 20. Tc1 Tfd8 21. Lb5 a6 22. Lf1 Tac8 23. h3 Lxb3 24. Th2

Nu alles gepend staat kan ik toeslaan.

24. …, Lxc2+! 25. Ke1 Pa2 26. g4 Pxc1

En wit geeft op.

Een blik op de standenlijst leerde me dat ik ineens heel erg goed stond. Alleen Leo had enigszins nog kijk op de eerste plaats. Ik werd daar enorm door verrast en mijn spel werd door het idee dat ik clubkampioen kon worden ineens ‘verlamd’. Hoe dan ook verblunderde ik in één van mijn volgende partijen tegen uitgerekend Leo mijn dame door een klassieke blackout. De blunder was zo erg dat zelfs Leo ervan schrok. Bij mij

kwamen ineens allerlei spookbeelden naar boven want was het niet Leo's dolle toren die mij al ooit een clubkampioenschap gekost heeft?

Met pijn en moeite wist ik de ronde daarop een remise te halen tegen Jan Broekhuis. De partij daarna bracht voor mij echter de bevrijding. Ik was vast besloten een goede partij neer te zetten en mijn tegenstander geen kans te geven. Er volgde een ijzersterke partij waarin Maarten Aders het slachtoffer van deze gedachte was.

Ik speelde met wit de door Maarten minder geliefde Schotse opening. Ik voelde mij echter als een vis in het water. Zeker in de variant die op het bord kwam.

1. e4, e5 2. Pf3, Pc6 3. d4, exd4 4. Pxd4, Lc5 5. Le3, Df6 6. c3, Pge7 7. Lc4, O-O 8. O-O, Pg6 9. Dd2, Pxd4 10. cxd4, Lb6 11. Pc3, c6 12. e5, Dd8 13. Lg5, De8 14. Pe4

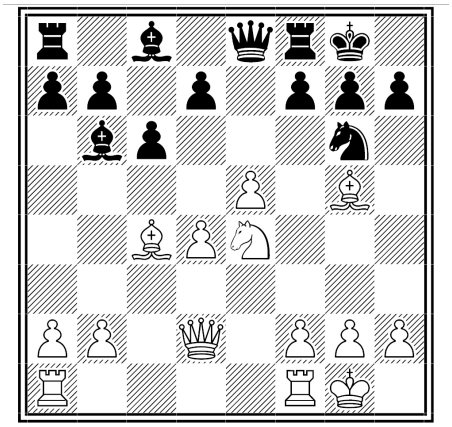

Door deze zet verleidde ik Maarten tot het doen van de zet d5. Dat lijkt een stuk te winnen Maar verliest uiteindelijk een dame of, zoals nu het geval was, loopt het mat.

14. …, d5? 15. Pf6+!, gxf6 16. Lxf6, Ld8 17. Dh6, Lxf6 18. exf6

Aangezien Dg7# niet meer te voorkomen was gaf Maarten op.

Deze overwinning was bevrijdend. Niet alleen schaaktechnisch maar ook vanwege de stand. Er kon nu haast niets meer verkeerd gaan. Een paar ronden later was het zeker. Ik kon niet meer ingehaald worden en mijn eerste clubkampioenschap was een feit! Dat dit gebeurde in ons jubileumjaar maakte het kampioenschap alleen maar mooier...

De kers op de taart kwam een paar weken later. Tegen de traditie van de afgelopen jaren in had ik de eerste ronden van de bekercompetitie overleefd. Sterker nog: ik had de finale behaald! Het was of het lot ermee speelde want ook nu was Leo de tegenstander.

Met de laatste ontmoeting nog vers in het geheugen begon ik onwennig aan deze partij. Al leek Leo iets slechter uit de opening te komen, ik kon er niets mee doen. Sterker nog, Leo wist een pion te veroveren en mijn stelling dusdanig te verzwakken dat ik eigenlijk geen kans meer had. Leo was echter niet zeker van zijn zaak en wilde voor de zekerheid de stelling vereenvoudigen door lopers te ruilen. Dit gaf mij echter weer wat adem en het vertrouwen dat er toch nog wat mogelijk was.

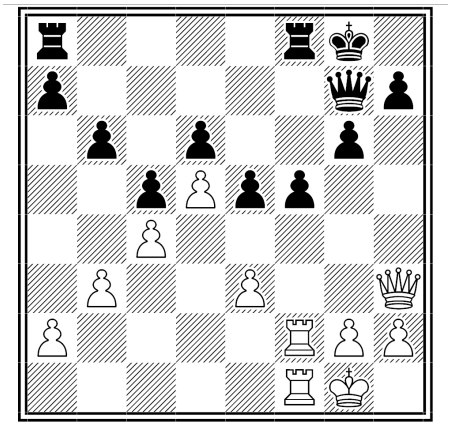

Op dat moment speelde Leo 25 …, h5? Dit gaf mij ineens de kans om de stelling open te breken en mijzelf voordeel te bezorgen.

26. e4!, Df7!

Slaan op e4 zou mij de kans geven om met de torens binnen te komen. Er volgde dus:

27. exf5, g5 28. f6, g4 29. Dh4, Kh7 30. Tf5, Kh6

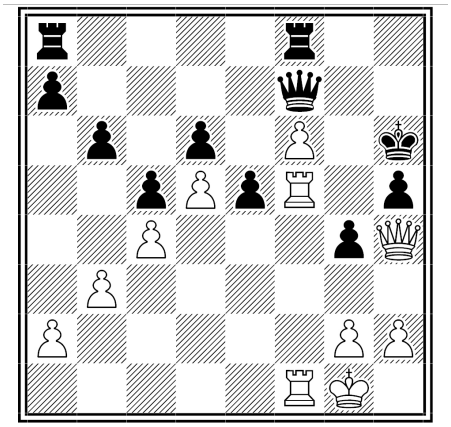

Ik speel nu 31. Dg5+?. Dat had veel beter gekund want ik dreig de dame van zwart te winnen via 31. Tg5 Tg8 32. Tg7 Txg7 33. fxg7. De spanning van een bekerwedstrijd en de opluchting van het minimaal kunnen veiligstellen van een half punt hebben waarschijnlijk ervoor gezorgd dat ik deze variant niet eens overwogen heb. De partij eindigde dus als volgt.

31..., Kh7 32. Dh4, Kh6 33. Dg5+, Kh7 34. Dh4 1/2-1/2

In de volgende beslissende snel-

schaakpartijen trok ik beide keren aan het langste eind waardoor ik ook nog de beker won.

Door het behalen van het clubkampioenschap én het winnen van de beker werd een toch al bijzonder jubileumjaar voor mij wel heel erg bijzonder.

Na 36 jaar schaken is het dan toch gelukt om clubkampioen te worden en kan ik afsluiten met de woorden: He, he eindelijk!

Coen Winters

Jac Haring

Leo en Rita Hovens hebben tijdens een banket bij de sluiting van 't Interpolistoernooi de internationaal probleemmeester Jac Haring leren kennen. Ze vertellen hem over het 10-jarig jubileum van hun vereniging en wanneer ze hem 's avonds naar het station brengen biedt hij als dank spontaan aan een probleem aan onze club op te dragen!

Enkele weken later krijgen we een vriendelijke brief met het volgende probleem:

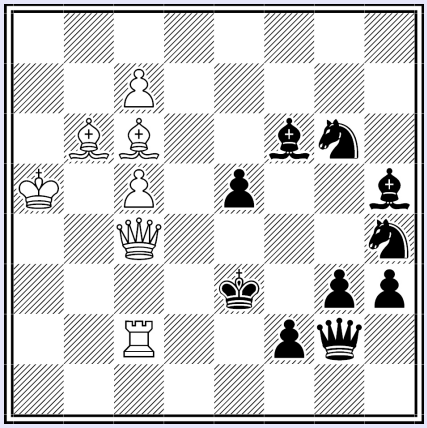

Zoals je ziet vormen de stukken samen het getal 10. Wit is aan zet en geeft in twee zetten mat.

Gardé

Wetende dat Ton Rijnbeek verlies en winst op waarde kan schatten en dus met een neutrale blik naar het schaken in het algemeen en onze vereniging in het bijzonder kijkt, hebben we hem verzocht eens rond te vragen naar de bekendheid van onze vereniging.

Een tijd geleden vroeg Leo Hovens me te onderzoeken hoe het staat met de naamsbekendheid van onze schaakvereniging. Nou ben ik 40 jaar onderzoeker geweest bij Philips, maar dit is toch wel andere koek. Het grote probleem bij de naamsbekendheid is het verschil tussen "Gardé" en "garde". Bij "garde" vind je in Google veel meer associaties dan bij "Gardé". De Zwitserse Garde, keukengerei, Gardena , garderobe, zijn allemaal woorden en toepassingen waarin je de naam van onze vereniging verbasterd tegen komt. In het onderzoek naar de naamsbekendheid heb ik me beperkt tot "Gardé", een garde met een hoofdletter en met een accent aigu.

In Google vinden we dan o.a.: Gardé Uhren und Feinmechanik, Welkom bij de officiële website van S.V. Gardé, Gardé Jumbo unisex, Gardé Ambulanter Pflegedienst GmbH, Gardé schaakklokken en nog een aantal personen met deze achternaam. Als je iets meer preciseert met "Gardé, Cranendonck" dan vind je alleen maar onze schaakvereniging met al zijn activiteiten. Een heleboel pagina's! Het moet dus wel een heel dynamische vereniging zijn! Als je vervolgens inlogt op www.svgarde.net dan kom je er snel achter dat de vereniging dit jaar 40 jaar bestaat en dat er van alles wordt georganiseerd.

De naam "Gardé" is bedacht door Hr. Piatkowski, een van de eerste leden van onze vereniging, die helaas is overleden. Hij kwam uit Polen en speelde het schaakspel als een soort veredelde krijgskunst. Volgens hem wordt in het Oostblok de term "Gardé" gebezigd bij het schaken als de dame kan worden geslagen. Ik heb dit niet kunnen verifiëren, maar als Piatkowski het zegt dan is dat zo!

Hoewel Google geen probleem heeft met het vinden en herkennen van de naam Gardé, is dat voor de inwoners van Cranendonck anders. Uit een door mij uitgevoerde enquête onder 5000 inwoners van de gemeente met de vraag: "Weet u of er een schaakvereniging is in Cranendonck" en vervolgens: "Wat is de naam van deze vereniging" kwam ik tot de tot de teleurstellende conclusie dat slechts 5,137% van de inwoners weten dat er een schaakvereniging bestaat in Cranendonck en dat van deze 5,137% slechts 21,535% de naam Garde weten te noemen. Kortom het is maar een klein besloten wereldje!

De naamsbekendheid van Feyenoord en Ajax is groter, maar ik moet er niet aan denken dat ik in het 23ste team van de C-senioren zou moeten spelen. Wel of niet bekend, u moet maar denken dat we veel groter en bekender zijn dan de Damvereniging uit Cranendonck. En in de schaakwereld van de NBSB tellen we volop mee.

Ton Rijbeek

Mijn herinneringen

Velen van ons hebben dierbare herinneringen aan tal van activiteiten die in het bestaan van Gardé beleefd zijn. Peter Thijssen is al vanaf zijn elfde lid en heeft in de ruim 30 jaar dat hij lid was bijna alle hoogte- en dieptepunten van onze vereniging meegemaakt. In dit stukje blikt hij terug op deze momenten.

Als ik terug kijk op 40 jaar Gardé dan kan ik helaas maar 36 jaar terugkijken; langer ben ik niet lid van deze vereniging. Van deze 36 jaar ben ik 20 jaar secretaris van de vereniging en geef ik al vanaf 1986 les aan onze jeugd.

Wat mij dan opvalt als hoogtepunten zijn onder andere 2 keer een Nederlands kampioenschap bij de meisjes van Kim Friesen. De jeugdteams die de finale van het kampioenschap van Nederland gehaald hebben in Baarn. De 3 keer dat Bi-rong Wang zich wist te plaatsten voor de Nederlandse kampioenschappen voor de meisjes. Paul Hommerson, de beste jeugdspeler die uit onze jeugdafdeling is voortgekomen is en die nu eerste klasse landelijk speelt bij Paul Keres uit Utrecht en ook nog uitkomt in de Belgische hoofdklasse. Hij speelt daar voor Borgerhout Antwerpen. Het record dat we nog steeds in handen hebben van in één keer 69 jeugdleden die geslaagd zijn voor hun pionnendiploma is ook zeer knap. Zeker als je bedenkt dat we in korte tijd nog een aantal lesgevers moesten regelen.

De diverse kampioenschappen van de verschillende teams in de N.B.S.B. competitie. Ik vindt het zeer knap van onze vereniging zo klein als we zijn toch 3 teams elk seizoen weer op de been weten te brengen voor de N.B.S.B. competitie.

Uiteraard niet te vergeten het Bavaria toernooi met de finale op de brouwerij zelf in Lieshout. Denk dan dat de finale ronde verdeeld was in 2 groepen omdat er zoveel verenigingen meededen dat het niet allemaal tegelijk in de kantine op dertien hoog kon.
Ik weet niet hoe vaak maar zeker wel een keer of 15 hebben we de finale gespeeld voordat we hem eindelijk een keer gewonnen hebben. De laatste jaren werd de finale gespeeld in het Brouwhuis tegenover de brouwerij.

Wat onze vereniging zo bijzonder maakt is dat wij een echte vriendenclub zijn waar vriendschap en gezelligheid op de eerste plaats komt, maar uiteraard vergeten we de sportieve resultaten niet in competitieverband. We hebben zelfs ook een uitwisseling gehad met een Tsjechische schaakvereniging uit Domažlice en we zijn met een groep van zo`n 11 personen naar o.a. Schotland, Portugal en België (de Ardennen en Brugge) geweest. Uit deze vakanties en vriendschappen is een groepje leden ( 5 in totaal) ontstaan dat al zo`n 18 jaar met elkaar op vakantie gaat. Dit is wel zeer bijzonder.

Als ik verder kijk en zie dat Gardé (als één van de weinigen) een vereniging is die nog een groeiende jeugdafdeling heeft, dan mogen we daar zeer trots op zijn. Dit komt mede door het ruime kader dat we hebben. Daarvan hebben vijf mensen het afgelopen jaar een cursus schaaktrainer 1 gevolgd. Hopelijk mogen we nog lang een vereniging zijn met een groeiende jeugdafdeling. Terug kijkend naar wat ik allemaal met onze jeugd meegemaakt heb en de diverse toernooien waar we naar toe zijn geweest, denk ik vooral terug aan de treinreizen die we moesten maken naar onder andere Meppel, Wolvega en Vlissingen. Dat betekende een coupé vol jeugdleden van onze vereniging, want in die tijd gingen we wel met zo`n 40 jeugdleden naar toernooien. Waar ik ook met

groot plezier aan terug denk is het Open Kampioenschap in Hengelo, waarbij we een week lang op een camping stonden en ik samen met andere jeugdleiders kookte voor zo`n groep van 15 personen. We sliepen in tenten. De hele camping keek toe hoe we het een en het ander deden en regelden voor het eten en afwassen.

Verder is het ook mooi dat we in de loop van de afgelopen jaren verschillende grootmeesters naar onze vereniging hebben weten te halen zoals: GM Jan Hein Donner, 2 maal de Joegoslavische GM Ljubomir Ljubojevic, GM John van der Wiel (tijdens ons 25 jarig jubileum) en GM Benjamin Bok tijdens ons 40 jarig jubileum.

Uiteraard mag ik ook niet vergeten hoe gezellig onze Rapidtoernooien altijd waren en hopelijk ook blijven. Eerst toernooi een schaken en dan gezamenlijk genieten van een barbecue. Zoals men zegt sport verbroedert. Dit kan ik alleen maar onderstrepen als ik kijk naar onze vereniging. Zoals ik al eerder vertelde over de vriendschappen en gezamenlijke vakanties dan spreekt dit voor zich.

Uiteraard moeten we stilstaan bij ons 40-jarig bestaan van onze vereniging en mogen we dit niet zomaar voorbij laten gaan. Daarom hebben wij ons 40-jarig jubileum groots gevierd in het weekend van 20 en 21 mei 2017. Er zijn zelfs 2 leden die van de oprichting af nog altijd lid zijn van onze vereniging en dat zijn Leo Hovens en Ton Rijnbeek.

Helaas hebben we niet alleen mooie en leuke dingen met elkaar meegemaakt maar er zijn ook een paar dieptepunten zoals het overlijden van één van de initiatiefnemers van de vereniging: Rita Hovens. Ze was van grote invloed op de vereniging.

Natuurlijk mogen we terug kijken op een mooi en fantastisch jubileumweekend! Hoogtepunten waren de spelmiddag voor de jeugd, de drukbezochte receptie met de diverse huldigingen en de simultaan die door Benjamin Bok gegeven werd.

Ik hoop dat wij als vereniging nog lang op zo`n mooie, fijne en vooral gezellige wijze mogen doorgaan op weg naar nieuwe successen. Ik zou zeggen op naar de 50 jaar!

Peter Thijssen

Dames in het spel… ?

“Gardé! Uw dame staat aangevallen!”

Deze hoffelijke uitdrukking werd alweer veertig jaar geleden de naam van ‘onze’ vereniging.
Eerder in deze uitgave heb je al kunnen lezen hoe één en ander destijds is ontstaan.
Dat de dame een prominente rol vervult op het schaakbord moge een feit zijn! Welke schaker haalt immers na promotie een ander stuk binnen dan de dame? Onmisbaar dus! Maar dat betreft het schaakstuk. Dit stukje zal over een ander aspect van het schaken -het schaken van Gardé- gaan.

Dat Gardé niet zomaar een schaakvereniging is, zal bij iedereen die dit boekje leest al wel duidelijk zijn. Gardé is een cluppie vrienden die als gemeenschappelijke hobby ‘toevallig’ schaken heeft…
Behalve de houtjes is vriendschap een belangrijke rode draad in deze bijzondere vereniging …!
Veel Gardé-ers kunnen het ook buiten het schaken goed met elkaar vinden. Het is dan ook vanzelfsprekend dat partners van de schakers erbij horen en zich ook meteen thuis voelen binnen de club. Zo memoreert Cathy haar entree binnen Gardé: “Ook ik als aanhang kom zo af en toe naar Gardé. En dat doe ik toch al een hele tijd. Ik denk wel 30 jaar of wellicht nog langer? Mijn eerste indruk was een gastvrije vereniging met een flinke dosis humor op zijn tijd.”

Die vriendschappen leidden onder meer tot gezamenlijke uitjes. Zo’n weekendje of zelfs een heuse vakantie met een flinke groep bleek telkens een fijne ervaring. En het schaakbord? Dat gaat dan wel mee, maar is zeker niet bepalend voor de activiteiten van de uitstap.
En hoe hechter de banden werden hoe meer perspectieven dat weer bood. Het bleek namelijk ook heel handig voor de bezetting van de bar bij bondswedstrijden in Soerendonk. Zoals Cathy vertelde dat ze door de jaren heen gevraagd werd voor het helpen bij feestavonden. Eerst in de keuken en later ook achter de bar.

Achter die bar zie je de andere functies van de dame(s) binnen het Gardé-schaken. De rol van ‘verzorgster’, klankbord en van toehoorder. Nagenoeg al onze stoere strategen hebben we inmiddels doorgrond. De stoicijnse blik van de één, de pokerface van een ander, het is een feestje om het allemaal gade te slaan. Een geoefend oog of een luisterend oor heeft immers al snel voldoende aan de lichaamstaal van een Gardé-er. Staat ie er goed voor? Wordt het een remise? Heeft ie een chocomelletje nodig of liever nóg maar een bak koffie? Dreigt er vliegende tijdnood? En soms komt er een priemende, haast vernietigende blik…, tsja, dán is het aan de bar een beetje te gezellig en daarmee wat te rumoerig geworden!

Omdat de dames achter de bar tevens de dames achter schakers zijn, zijn de onderlinge contacten open en

vriendschappelijk, dus dat praat wel heel gemakkelijk. Schakers en dames die al een heel tijdje meelopen.

Zoals Susanne van Albert Jan en Mariet van Pierre Beeren, hoe lang hebben zij niet samen iedereen van drankjes, gezelligheid en een gulle lach voorzien? En Cathy van Jack, Leidy van Leo en Edit van Ferry. En dan hebben we af en toe ook nog Anita die notabene zelf spelend lid is!

Natuurlijk legt niet iedereen zijn ziel en zaligheid op de bar … (gelukkig maar), maar onder het genot van een lekker drankje met een vleugje humor en soms wat 'leedvermaak' wordt er wel van alles besproken. Zo is dan ook al menig verhaal verteld aan de immer toehorende (niet in tijdnood verkerende) dames. Hoewel dus niet iedereen zich bloot geeft aan de bar, genieten we er wel van dat jullie ons zo duidelijk het gevoel geven dat ook wij bij de club horen!

Als ieder teamlid uiteindelijk zijn klus geklaard heeft, volgt natuurlijk de ontlading… na de analyse aan het bord, wordt één en ander aan de toog nog eens doorgenomen. En vanzelfsprekend is de blijdschap bij een overwinning er ook bij de dames achter de bar! Ook dat is vriendschap.
Natuurlijk komt de partij met die enorme bok of die prachtige vondst ter sprake, maar ook de studie, de kindjes, vakantieplannen, een verhuizing of een huwelijk zijn zo van die onderwerpen die gelardeerd worden met een lach, een grap of wat serieuzer, maar altijd met gemeende belangstelling!
Onze sport is daarom niet het schaakmat zetten van de koning, maar het proberen ieders eigen aardigheidjes op te slaan zodat we daar de interesse ook voor kunnen hebben.

In die veertig jaren van Gardé's bestaan, zijn hectoliters koffie gezet, vele, vele flesjes chocomel genuttigd (is het de druivensuiker?) en de brouwer uit Budel zorgde steeds voor het nodige gerstenat.
Als je 't goed weet, hebben al die drankjes en de luisterende oortjes en soms bemoedigende woorden misschien nog wel een rol gespeeld in die vele mooie stellingen … Wie weet.

Maar stiekem zijn we trots, apetrots op die schaakclub uit Zurrik ! Niet alleen dat ze al veertig jaar bestaan, maar vooral ook hoe ze na al die tijd bestaan! Met de drie teams die Gardé rijk is acteren ze toch maar mooi in de hoge regionen! Chapeau Gardé, chapeau!

Gardé, een club met een mooi lang leven achter zich, maar zeker ook met een mooie lange toekomst in het verschiet!
Van harte gefeliciteerd Gardé!
Nog vele jaren van succes, plezier, vriendschap, gezelligheid en humor toegewenst!

Proost!

Leidy Hovens

Onze clublokalen

In onze geschiedenis hebben we gebruik mogen maken van diverse clublokalen. Hieronder kun je een overzicht vinden van deze lokalen waar wij onze hobby hebben mogen beoefenen.

Café Miet Lammers

Café Het Kruispunt

Bistro De Hooischelf

De Smeltkroes

Gemeenschapshuis Den Donck

Globetrollen

Zoals iedere schaker die als jeugdspeler begonnen is, begon ik mijn eerste partijen met e4 of e5. Binnen een jaar had ik hier al genoeg van. Vaak kwam er een inspiratieloos Italiaans op het bord. Dus ik ging experimenteren. e4 werd al snel c4 en e5 werd e6. De meeste lezers zullen dit nauwelijks geloven, maar ik ben begonnen als puur strategisch schaker. De laatste 5 jaar heb ik het strategisch schaak goeddeels vaarwel gezegd, er moet chaos op het bord komen en indien geen chaos dan in elk geval niet twee pionnen in het centrum tegenover elkaar. Met wit heb ik daardoor zo'n beetje alles gespeeld, waarbij mijn richtsnoer is dat ik veel gespeelde openingen zoveel mogelijk vermijd Al staat het Siciliaans hoog op mijn speellijst. Ik ben erachter gekomen dat met wit de variaties in beginzetten onwaarschijnlijk groot zijn. Twee jaar geleden heb ik elke witpartij in het OKU gewonnen met de openingszet 1. a3. Een fantastisch manier om zowel wit als zwart te spelen. De zet a3 is vaak nuttig, dus die heb je al gespeeld, maar omdat zwart normaliter een normale zet doet de eerste zet kan je toch reageren op de opening van zwart alsof je zwart bent, maar je bent toch stiekem wit want je verliest geen tempo. Maar de meeste clubgenoten zullen mijn afwijkende openingsspel kennen door de Grob. Ik zal niet beweren dat de opening altijd leidt tot goede resultaten. Sterker nog, ik durf te beweren dat als ik altijd 1. d4 zou spelen ik veel meer punten zou halen, maar ik speel om het spel en niet om de knikkers.
De Grob wordt heel weinig gepeeld, ik kwam hem tegen omdat club- en teamgenoot, Leo Hovens deze opening afwisselt met Van Geet en met beide uitstekende resultaten mee behaalt. Ook hij is ooit begonnen als strateeg maar heeft zichzelf omgevormd naar tacticus.

Er is weinig, eigenlijk nauwelijks theorie over de Grob, aangezien zwart op zoveel manieren kan reageren, moet je continu nadenken of de "standaard" zetten wel kloppen. Dit heeft als gevolg dat je vanaf zet 1 aan het schaken bent en niet bezig bent theorie op het bord te kwakken. Dit heeft als voordeel dat je constant flexibel en creatief moet zijn en als nadeel dat je constant flexibel en creatief moet zijn. De automatische piloot is dodelijk. Dit geldt echter zowel voor wit als voor zwart.

De belangrijkste zet in de Grob is uiteraard 1. g4. Deze zet heeft drie doelstellingen: ten eerste maakt deze de fianchetto van Lg2 mogelijk, ten tweede dreigt de pion naar g5 te lopen en daardoor de natuurlijke positie van Pg8 onmogelijk te maken, ten derde maakt deze vooruitgeschoven pion kort rocheren voor zwart onaantrekkelijk omdat de pionnenstorm naar de koningsvleugel al ingezet is. De combinatie van geen Pf6 en de loperfianchetto geeft wit een zeer sterke invloed op de witte velden.
De zet 1. g4 heeft ook drie nadelen ten eerste staat de pion niet gedekt en wordt vaak direct aangevallen door de loper op c8, ten tweede veroorzaakt deze zet twee grote gaten op f4 en h4. Alleen stukken kunnen deze nu dekken, Lc1 f4 en Pg1-f3 h4 en soms pion e3. Daarnaast worden de zwarte velden op de koningsvleugel zwak waardoor een korte rochade voor wit ook vaak uitgesloten is.
Tot zover de theorie: hierna de partijen. Ik heb een loeisterke engine blundercontrole laten uitvoeren op de partijen. Deze varianten bestudeer ik en laat ze deels staan als ze iets zinnigs toevoegen.
Als eerste voorbeeldpartij een partij tegen Mitchel Wallace die iets te frivool probeert om de zwakte van de zwarte velden uit te buiten, wat een aantrekkelijk miniatuurtje oplevert.

Vermeulen,Jacco -
Wallace,Mitchel
DRL intern, 09.12.2015

1.c4 e5 2.g4 Na verwisselde zetten zijn we toch op zet twee in de Grob belandt.
2...Lc5

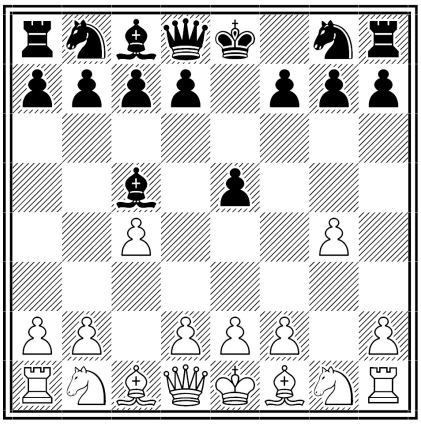

Mitchel laat duidelijk zien dat de zwarte velden zijn aanvalsdoel worden.
3.Lg2 Pc6 4.Pc3 Een zet met drie functies: het ontwikkelt een stuk, het vergroot de invloed op de witte velden en maakt Pe4 mogelijk om zowel f2 te dekken als d6 en c5 aan te vallen.
4...d6 5.e3 Wederom een zet met drie functies: de loper c5 bedreigt f2 een stuk minder, het geeft de witte dame uitzicht op de diagonaal d1–h5 en passant g4 dekkend en beveiligt d4.
5...Dh4 Door mijn vorige zet doet de Dame niet veel meer dan g4 bedreigen en dat is eenvoudig af te weren.

6.h3 f5

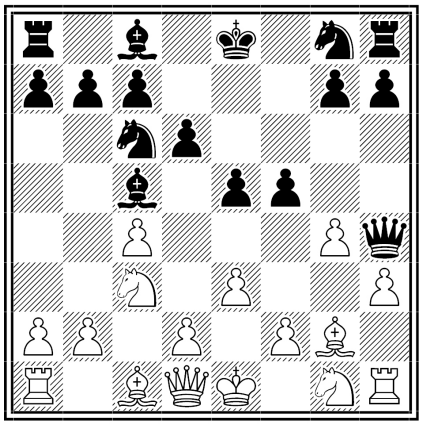

Consequent maar slecht, een slecht plan mag dan beter zijn dan geen plan, soms zijn er betere plannen. Pge7 was beter.
7.Pf3 De7 8.Pd5 Dwingt de dame verder in haar hok.
8...Dd8 9.d4 Lb6 10.dxe5 fxg4 11.hxg4 Lxg4 12.Dc2

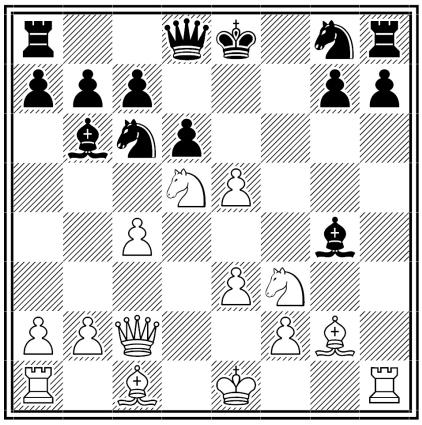

Ontpent Pf3 en dreigt richting de witte velden g6 en h7. Let op Th1 die ineens meedoet.
12...Ph6 De echte blunder.
13.Txh6

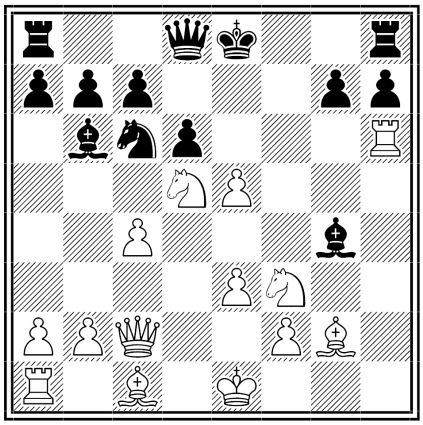

13...gxh6 14.Pf6+ Dxf6 Wanhoop
15.exf6 0–0–0 16.Ld2

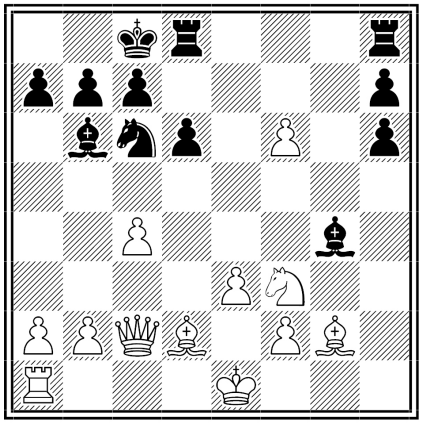

en zwart hield het voor gezien. 1–0

Ik heb nu aangetoond dat je niet geheel geschift hoeft te zijn om de Grob te spelen – het helpt wel. Het leidt tot zeer interessant spel en je hebt zelfs kans de partij te winnen. Om dit nog duidelijker te maken heb ik nog vier partijen uitgezocht met dezelfde twee thema's namelijk d4. Het is niet zo dat een Grob-speler niet begrijpt dat een pion in het centrum handig is. De Grob-speler, doet dit alleen als het hem uitkomt. De centrumpionzet die het meest in aanmerking komt is d4, e4 eigenlijk niet. Hier zijn diverse redenen voor: aangezien een Grobber niet vaak rocheert is de boer op e2 een muurtje voor de koning. Elke beweging van e2 levert een gat op f3 op en de loper op f1 kan toch via g2 naar buiten, dus er is ook geen noodzaak om deze te verplaatsen. De zet d4 heeft als voordeel dat het nog enigszins druk uitoefent de zwarte centrumvelden. Clubgenoot Leo doet dit regelmatig, ik speel veel vaker alleen over wit, maar vond toch een partij waarin ik ook d4 speel. Het tweede thema is de zet e4. Ik had de partijen er niet op geselecteerd, maar het blijkt dat in al de volgende partijen ook e4 gespeeld wordt!? Hoewel ik net betoogd heb dat e4 niet gebruikelijk is voor een Grobber, staat deze e-boer er niet alleen om van het fantastische spel van de overige witte stukken te genieten. Met name in het middenspel blijkt deze boer over een erg scherpe zeis te beschikken en deze onverwachts te kunnen gebruiken. Dat in de partijen van Leo e4 gespeeld wordt is wellicht nog opmerkelijker omdat in al zijn partijen zwart eerst een pion naar e4 speelt.

Hovens,Leo -
Veerbeek,Wessel A00
Gardé Intern, 29.11.2013

1.g4 e5 2.Lg2 d5 3.d4 e4 4.c4 c6

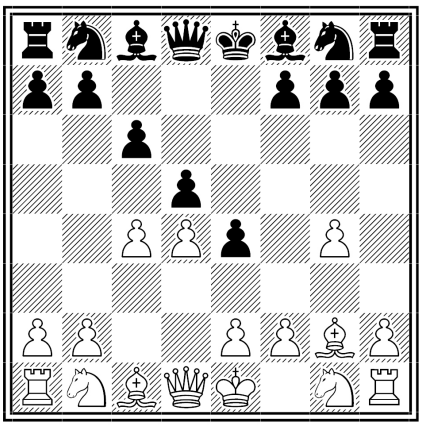

Deze structuur gaan we de overige partijen ook zien. Je zou bijna vermoeden dat wit een plan heeft.
5.g5 f5 Met vermoedelijk het plan Ld6 en f4 gevolgd door Dxg5 en aanval op de koningsvleugel.
6.cxd5 Dxd5 7.Pc3 Dd8 Lb4 is veel beter, maar dan kan je geen Ld6 en f4 meer spelen. Soms moet je plannen echter bijstellen. **8.f3 exf3 9.Pxf3 Ld6 10.e4**

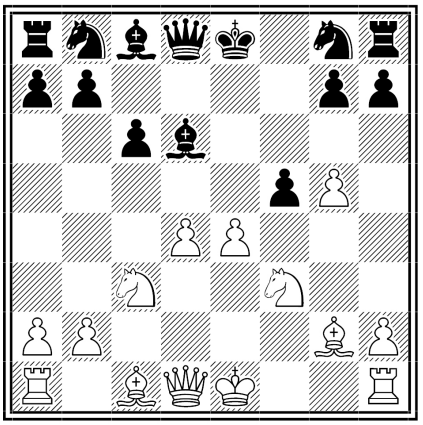

En hier de boer met de zeis. Zwart zit niet te wachten op 11 e5 dus mept hij, maar e4 heeft eigenlijk een ander doel. **10...fxe4 11.Ph4** Kent u deze nog? **11...Dc7 12.Dh5+** Dit doel! **12...Df7?**

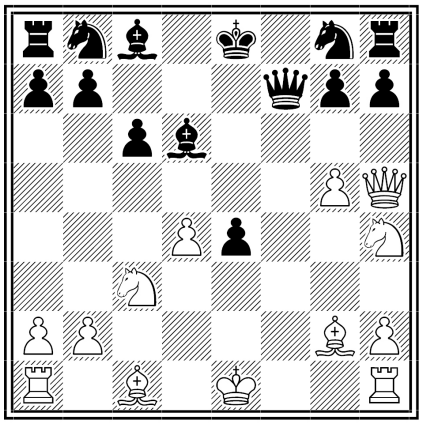

Hier komt een kracht van Leo's spel naar voren, de meeste spelers proberen een aanvallende Dame te behouden, Leo beziet goed dat de verdedigende Dame ook heel sterk is. Dus hij ruilt af. Zwart had ipv Df7 beter met de koning moeten gaan lopen. Overigens was hier 13. g6 nog beter.

12...Kd8 13.0–0 (13.Pg6 Df7 14.Pf4 g6) 13...Pe7 14.Pxe4 g6 15.Dh6 Te8 16.Dxh7 Lxh2+ 17.Kh1 Pf5 18.Dxg6 Pxh4 19.Df6+ De7 20.Kxh2 .

13.Dxf7+ 13.g6 Df8 14.gxh7+ Kd8 15.Pg6 Pf6 16.Da5+ Lc7 17.Dg5 De8 18.Pxh8

13...Kxf7 14.0–0 De crux van de vorige zet, wit heeft nu vier stukken in de aanval tegen maar één verdediger.
14...Ke8 15.Pxe4 Lc7 16.Ld2 Pe7 17.Tae1 Tf8 18.Txf8+

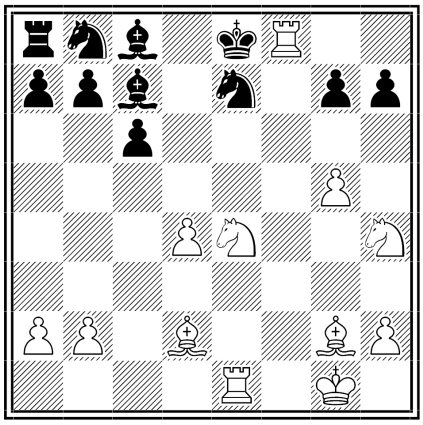

Wederom wordt een verdediger afgeruild. Alle stukken van wit vallen aan en zwart moet er nog drie ontwikkelen.
18...Kxf8 19.Lb4 a5? Zwart wordt wanhopig en wil het paard uit de penning krijgen. Hij krijgt zijn zin volgens het bekende recept. **20.Lxe7+ Kxe7 21.Pf6+ Kf7? 22.Pxh7 Ld7 23.g6+ Kg8 24.Pf5 Pa6?**

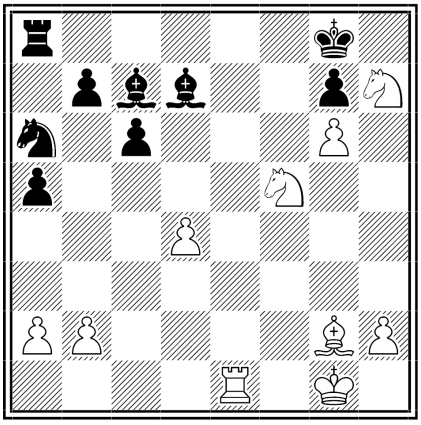

leidt tot mat, maar het was al hopeloos.

25.Pe7+ Kh8 26.Pg5 Le8 27.Te3 Dreigt Th3 mat. **27...Ld7 28.Pf7# 1–0**

De volgende partij heeft een voorgeschiedenis. Leo was met zijn vrouw naar België verhuisd om te "rentenieren". Kort daarop deed hij mee aan het regionale 60+ kampioenschap. Eigenlijk was hij 18 dagen te jong daarvoor, maar de wedstrijdleiding leek dit tornooi (zo schrijf je toernooi op zijn Belgisch) een goede inburgering. Na drie ronden stond hij samen met D. Oger op 100%. Deze diende een protest in omdat Leo maar een jong broekie was. Dit protest werd afgewezen en hij werd door Leo geGrobd. Vijf jaar later kwamen ze elkaar weer tegen in de externe en dat werd de volgende partij.

Hovens,Leo -
Oger,Daniël A00
Landen3–Msk1 (Belgische comp), 25.11.2012

1.g4 d5 2.Lg2 e5 3.d4 e4 4.c4 c6 Dit kennen we nog van de vorige partij.

5.g5 Le7 6.h4 h6 7.f4 exf3 8.Pxf3 hxg5 9.hxg5 Txh1+ 10.Lxh1 Dd6

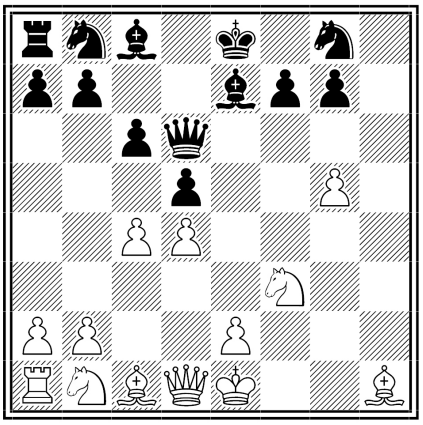

Geef toe dat dit er leuker uit ziet dan 10 zetten damegambiet.
11.Kf2 Dit was de beste zet! **11... Lf5 12.Pc3** 12.Db3 Pd7
12...f6? Zwart zoekt een oplossing voor Pg8. Wit gaat uit vissen met zijn damepaard.
13.cxd5 cxd5 14.Pb5 Db6

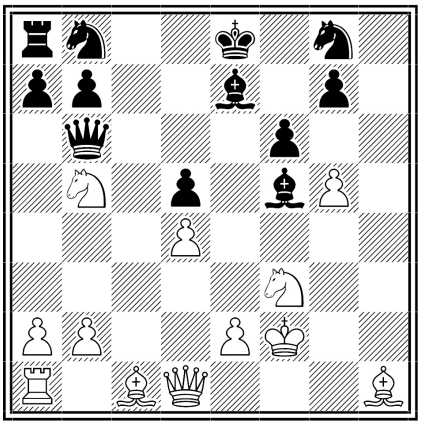

15.a4 Pc6 16.Ph4 Herinnert u zich deze nog? **16...Le6 17.e4**

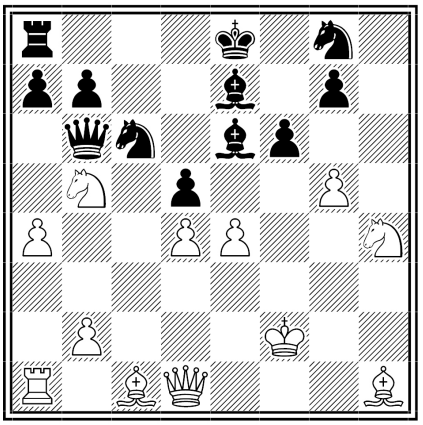

Jawel de boer met de zeis.
17...fxg5 18.Lxg5? Dit kan vanwege Dh5+. Maar objectief niet de beste zet. : 18.exd5 Let op Lh1 dekt deze pion! 18...gxh4 19.dxe6 Pf6 20.Lg5 0–0–0 21.Tc1 a6 22.Lxc6 axb5 23.a5 Dxd4+ 24.Dxd4 Txd4

Diagram analyse:

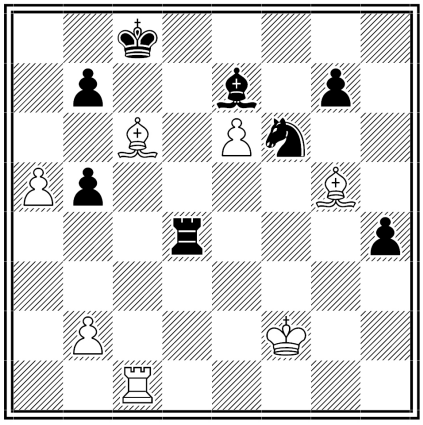

25.Lf3+ Kb8 26.Ke3 Tb4 27.Lf4+ Ka7 28.Tc7 Tb3+ 29.Ke2 Txb2+ 30.Kd1 Tb3 31.Lxb7 Ld6 32.Lxd6 Td3+ 33.Kc2 Txd6

18...Pf6?± (kijk even twee diagrammen terug) Mist de ontsnapping 0–0–0!
18...Lxg5 19.Dh5+ Kd7 20.Dxg5

19.Lxf6 Lxf6 20.Dh5+ Het trio Ph4, e4, Dh5+ doet wederom goede zaken.

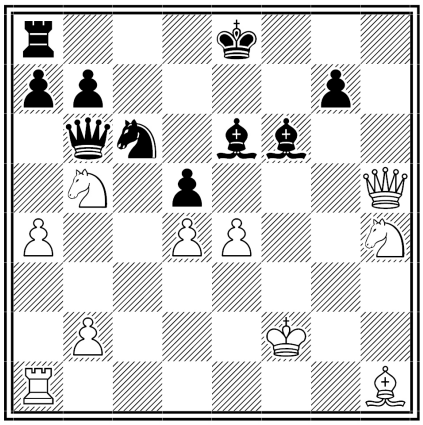

20...Kd7? Mist als laatste kans Lf7, kost een kwal na Dh8+, maar wat nu volgt is erger. 20... Lf7 21.Dh8+ Kd7 22.Dxa8 Pxd4 23.Dxa7 Lxh4+.

21.exd5 Lxd4+ 22.Ke2? Lf6? 22...Te8 23.dxe6+ Txe6+ 24.Kf1 Dc5 25.Dxc5 Lxc5 26.Td1+ Kc8 27.Ld5 Tf6+ 28.Pf3 Tf4 29.Tc1 Le3 30.Tc3 Lb6 31.b3 Kb8 32.Lxc6 bxc6 33.Pd6 g5 34.Kg2 Kc7 35.Pc4 g4 36.Pfe5 Lf2 37.Tc1 Ld4

23.dxe6+

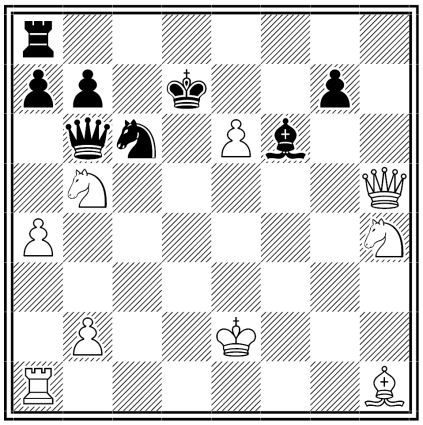

Uit, zwart staat nu mat in 9 toe maar Kc8 verlengt slechts de lijdensweg. Nog twee dingen die opvallen. Als de EU zo met zijn boeren zou omgaan als deze twee spelers hadden we hongersnood gehad of wij hadden duur voedsel gehad en half Afrika en Azië waren gecrepeerd. De positie van de witte koning is waanzin, maar zwart kan dat niet misbruiken want zijn koning staat nog hopelozer. **23...Kxe6?** 23...Kc8 24.Pf5 g6 25.Dxg6 Dd8 26.Td1 Dh8 27.e7 Dh2+ 28.Lg2 De5+ 29.Kf3 Dxb5 Zwart slaat hier een gedekt stuk met zijn Dame, dan weet je de uitkomst al. 30.axb5 Kc7 31.Dxf6 Kb6 32.bxc6 bxc6 33.Td8 Kb7 34.Txa8 Kb6 35.e8D Kc5 36.Dexc6+ Kb4 37.Dfc3#.
24.Dd5+ Er staat nog een loper op h1. **24...Ke7 25.Pg6+** en zwart geeft op hij loopt mat. De snelste weg naar mat: 25...Ke8 26.Dg8+ Kd7 27.Lxc6+ bxc6 28.Td1+ Dd4 29.Txd4+ Lxd4 30.Df7+ Kd8 31.De7+ Kc8 32.Dc7# 1–0

Dus wie ooit Daniël Oger tegenkomt, speel 1.g4 doe de groeten van Leo en je hebt al half gewonnen. Op zoek naar een andere opening: ga grobbetrollen!

Jacco Vermeulen

Ferry's partijen

Ook Ferry Daamen heeft al heel wat partijen gespeeld bij Gardé. In het volgende verslag laat hij een paar van zijn partijen uit de interne competitie zien. Hij geeft daar zijn eigen uitgebreide analyse bij.

Daamen,Ferry - Broekhuis,J D35] Gardé Soerendonk, 22.02.2013

1.d4 [Jan is een speler die ik al langer ken, ik kwam hem vaak tegen bij allerlei toernooien en wist dat hij een taaie speler is.]

1...d5 2.c4 e6 3.Pc3 Pf6 4.Lf4 [Tegenwoordig in de mode, vroeger werd 4. Lg5 gespeeld en leidde tot lange strategische partijen waar wit een klein voordeeltje had. Ik besloot om dit eens te proberen.]

4...c6 5.e3 Pbd7 [Er zijn hier 2 belangrijke voortgangen: 6. Pf3 en de gespeelde zet: 6. cxd5.]

6.cxd5 [6.Pf3 Le7 7.h3 0–0 8.Dc2 a6 9.Td1 b5 (9...dxc4 10.Lxc4 b5 11.Ld3 Db6 12.Pe5 (12.e4 c5 13.e5 c4 14.Le2 Pd5 15.Pg5 Lxg5 16.Lxg5 Lb7=) 12...c5 13.Pxd7 Lxd7 14.dxc5 Dxc5 15.Lxh7+ Pxh7 16.Txd7÷) 10.c5 b4 11.Pb1 (11.Pa4 a5 12.Ld3 La6 13.Lxa6 Txa6 14.0–0 Dc8 15.Pe1±) 11... a5 12.Pbd2 a4 13.Ld3 Da5 14.0–0 La6 15.Lh2±]

6...exd5 7.Ld3 Le7 8.Pge2 [Ipv de normale ontwikkeling naar f3 gaat het paard naar e2 om plannen voor een centrumopstoot te kunnen voorbereiden met f3 en e4.]

[8.h3 Pf8 (RR 8...0–0 9.Pf3 Te8 10.0–0 Pf8 11.Dc2 Pg6 12.Lh2 Ld6 13.Lxd6 Dxd6 14.Tab1 a5 15.a3 Pe7 16.Pa4) 9.Pf3 Pg6 10.Lh2 0–0 11.0–0 Te8 12.Pe5 Pxe5 13.Lxe5 Ld6 14.f4 Lb4 15.Dc2 Lxc3 16.bxc3±; RR 8.h3 Pf8 9.Pf3 Pg6 10.Lh2 0–0 11.0–0 Te8 12.Tb1 Ld6 13.Lxd6 Dxd6 14.b4 a6 15.a4 Ld7 16.Dc2±]

8...0–0 [8...Ph5 9.g4 (9.a3 Pxf4 10.Pxf4 0–0 11.0–0 Ld6 12.b4 Pf6 13.h3 Ld7 14.Pa4 b6 15.Df3 Te8∓) 9...Pxf4 10.Pxf4 Ld6 11.Dd2 Pf8 12.h3 h5 13.Pxh5 g6 14.Pg3 Lxg3 15.fxg3 Lxg4= Relevant: 16.e4 dxe4 17.Lxe4 De7 18.Kf2 Txh3 19.d5 0–0–0 20.Txh3 Lxh3 21.De3 Kb8 22.dxc6 bxc6 23.Lxc6 Df6+ 24.Lf3 Lg4 25.Td1 Txd1 26.Pxd1 Lxf3 27.Dxf3 Dxf3+ 28.Kxf3 Kc7 29.Ke4 Kd6 30.Pc3 f5+ 31.Ke3 a6 32.b4 g5 33.b5 axb5 34.Pxb5+ Kc5 35.Pd4 f4+ 36.gxf4 gxf4+ 37.Ke4 Kb4 38.Kxf4 Ka3 39.Kf5 Kxa2 1/2–1/2 Vachier Lagrave,M (2705)-So,W (2677)/Saint Louis 2012/CBM 151]

9.h3 [9.Dc2 Te8 10.h4 Pf8 11.0–0–0 (11.f3 Ph5 12.Le5 g6 13.0–0–0 Lxh4 14.g4 Pg7 15.e4 Lf6 16.exd5 Lxe5 17.dxe5 cxd5 18.Le4±) 11... Pg4 12.Lg3 Ld6 13.Tde1 Lxg3 14.Pxg3 b5 15.Pd1 Dd6 16.Ph5 (16.Kb1 Pf6 17.h5 h6 18.f4 a5 19.Pf5 Lxf5 20.Lxf5±) 16...Dh6 17.Pf4 Ld7 18.g3 Pf6 19.f3 Pe6 20.Kb1 (20.Pxe6 Lxe6 21.Kb1 Tac8 22.g4±) 20...a5 (RR 20...Pxf4 21.gxf4 Dh5 22.Dg2 g6 23.Pf2 a5 24.e4±) 21.Pxe6 Lxe6 22.g4 Pd7 23.g5± Dh5 Daamen,F-Winters,C Soerendonk 2013 [Daamen,Ferry] 0–1 (53) Ook hier heeft wit groot voordeel, helaas in tijdnood wist ik nog een verschrikkelijke zet te produceren waarna ik kon opgeven. 24.f4 f5 25.Dxc6+–]

9...Te8 10.Dc2 Pf8 [Wit kan hier kiezen voor de scherpe aanpak met lange rokade of het positionele met korte rokade.]

11.0–0 [11.g4 a5 (11...Ld6 12.0–0–0 b5 13.Kb1 a5 14.Lxd6 Dxd6 15.Pg3 Dd8 16.g5±) 12.Le5 h6 13.0–0–0 a4 14.Kb1 a3 15.b3 Ld6 16.Lxd6 Dxd6=; 11.0–0–0 a5 12.g4 a4 13.Kb1 a3 14.b3 g6 15.f3 Pe6 16.h4 b5 17.h5±; RR 11.g4 Ld6 12.0–0–0 b5 13.Kb1 a5 14.Lxd6 Dxd6 15.Pg3 Dd8 16.Pce2±]

11...h6 [Een wachtzet, de vraag is echter of die hier goed is, een ander plan is 11...Ph5, 11...g6 of 11... Pg6.]

[11...g6 12.f3 c5 13.Dd2 a6 14.Tae1 b5 15.Lc2 Lb7 16.dxc5 Lxc5 17.Pd4 Ph5 18.Lh2 Db6 19.Pce2 a5 20.Kh1 Te7 21.Pf4 Pxf4 22.Lxf4 Lb4 23.Df2 Lxe1 24.Txe1 Pe6 25.Le5 1/2–1/2 (25) Parligras,M (2622)-Erturan,Y (2370) Golden Sands 2012]

12.a3 [12.Tab1 a5 13.Pa4 Ld6 14.Lxd6 Dxd6 15.a3 Pe6 16.Pb6 Tb8 17.b4 axb4 18.axb4±]

12...a5 [zwart verhindert de opzet van wit om hier b4 te spelen met de bekende minderheidsaanval.]

[12...Ld6 13.b4 Lxf4 14.Pxf4 Pe6 15.Pxe6 Lxe6 16.Tfc1 Tc8 17.a4±]

13.Tab1 Le6 14.b4±

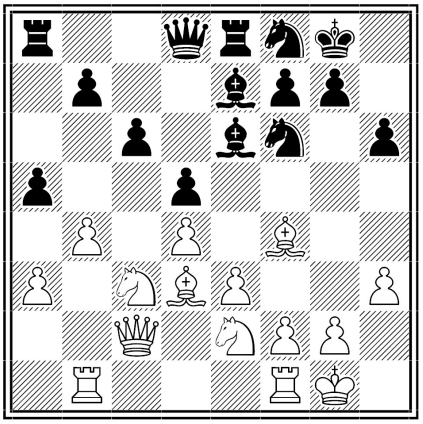

Een van de basisopstellingen in het Damegambiet, wit probeert voordeel te krijgen via een minderheidsaanval op de damevleugel.

[14.Pa4 P6d7 15.Lg3 (15.b4 axb4 16.axb4 b5 17.Pc5 Pxc5 18.bxc5 Ta3 19.Ta1 Da5 20.Lc7±) 15...b5 16.Pac3 Pb6 17.Tbc1 Tc8 18.Tfd1 a4 19.Pb1 Pc4 20.Pd2±]

14...axb4 15.axb4 Ld6 [15...b5 16.Tfc1 Ld6 17.Pd1 Lxf4 18.Pxf4 Ld7 19.Ta1 De7 20.Db3÷]

16.Tfc1 [Een profilactische zet, direct to the point is hier 16. Pa4 met het idee Pc5 en/of b4–b5.]

[16.Pa4! De7 17.Lxd6 Dxd6 18.b5 P8d7 19.bxc6 bxc6 20.Tfc1 Tec8 21.Pf4±]

16...De7 [16...b5 17.Pd1 Lxf4 18.Pxf4 Ld7 19.Ta1 De7 20.Db3 Dd6 21.Ta3÷]

17.Lxd6 Dxd6 18.Pa4± [Na wat onnauwkeurige zetten van zwart staat wit nu duidelijk beter en alle stukken staan goed.]

18...P8d7 19.Pc5 [19.b5 Tec8 20.bxc6 bxc6 21.Pf4 Da3 22.Pxe6 Dxa4 23.Pc5 Dxc2 24.Txc2 Pxc5 25.Txc5±]

19...Pxc5 20.bxc5 Dd7 21.Pg3

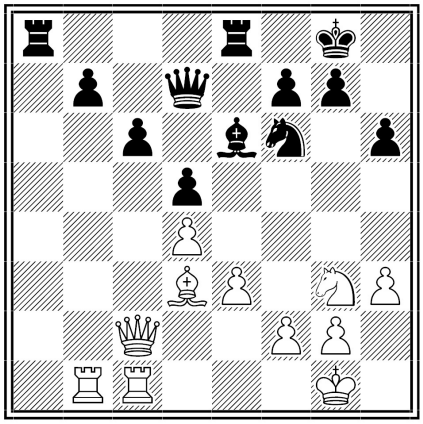

Wit staat nu klaar voor de aanval op de damevleugel, het idee is Tb6 gevolgd door Tcb1 en de druk opvoeren op b7.

21...g5? [wist zwart geen zetten meer, of uit nood geboren. goed was hier 21...Ta7 en blijven staan en alles dekken.]

[21...Ta7 22.Db2 g6 23.Ta1 Tea8 24.Txa7 Txa7 25.Ta1 Txa1+ 26.Dxa1 h5 27.Db1±]

22.Pf5 Lxf5 23.Lxf5 Dc7 24.Db2 [24.Tb6 Ta7 25.Tcb1 Tea8 26.Dd1 Kg7 27.g3 Te8 28.Kg2±]

24...Te7 [24...Ta7 25.Tc3 Tea8 26.Tb3 Ta2 27.Txb7 Txb2 28.Txc7 Txb1+ 29.Lxb1 Ta1 30.Tb7 Pe4 31.Kh2 Pxf2 32.Kg3±]

25.Ta1± Tb8 26.Ta7± [wit staat duidelijk beter, nu nog even de duimschroef aandraaien.]

26...h5 27.De2 Kg7 28.Df3 Th8 29.g3 Pg8?

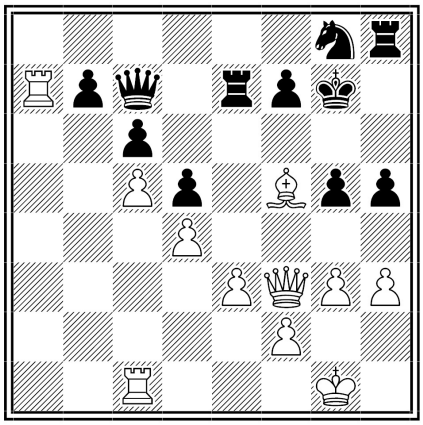

De hele coördinatie van de zwarte stukken is weggevallen, winnend is hier direct Ta8 zie variant.

30.Tca1 [30.Ta8 Pf6 31.Txh8 Kxh8 32.Ld3 Te6 33.Df5 Pe4 34.Lxe4 Txe4 35.Ta1+–]

30...Pf6 31.Kg2 Tb8 32.Tb1!? [32.e4! dxe4 33.De3 Kh6 34.h4 Tg8 35.Ta8 Tee8 36.Txe8 Pxe8 37.Ta8+–]

32...Dd8‡ [Inmiddels is de tijdnoodfase aangebroken en niet alle optimale zetten worden nu gedaan.]

33.Ld3 [33.h4! g4 34.Df4 Pe4 35.Lxe4 Txe4 36.Df5 Df6 37.Dxh5 Df3+ 38.Kg1+–]

33...Tc7 34.Df5+– g4 35.Dg5+ Kf8 36.hxg4 hxg4 37.Th1 Pg8 38.Dxg4 Df6 39.Lf5 Ph6 40.Df4

De hele tent hangt nu. Echter ontsnapping is onmogelijk.

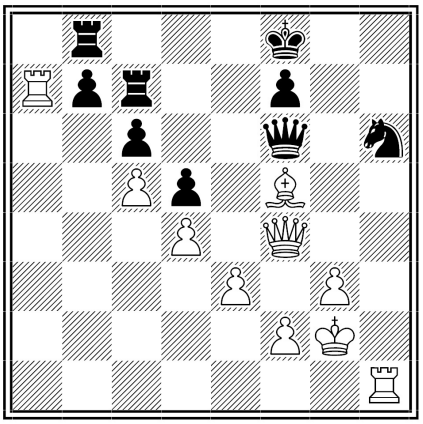

40...Dxf5 [40...Pxf5 41.Dxc7+–]

41.Dxh6+ [Ook Dxf5 wint, Dxc7 faalt want dan heeft zwart eeuwig schaak.]

[41.Dxf5 Pxf5 42.Th8+ Ke7 43.Txb8+–; 41.Dxc7? De4+ 42.f3 Dc2+ 43.Kh3 Df5+ 44.Kh4 Df6+ 45.Kh5 Df5+ 46.Kh4 Df6+=]

41...Ke7 [41...Ke8 42.Th5 De4+ 43.f3 Dc2+ 44.Kh3+–]

42.Dd6+

1–0

Gabriëls,G - Daamen,Ferry [B24]
Garde beker, 05.06.2009

Mijn eerste seizoen bij Gardé was het jaar 2008–2009. Het was meteen een succesvol seizoen waar ik zowel clubkampioen werd, snelschaak- en bekerwinnaar. Dit is de finalepartij tegen Geert, voor mij toen de eerste partij tegen hem aangezien we van te voren nooit tegen elkaar gespeeld hebben.

1.e4 c5 2.Pc3 Pc6 3.g3 g6 4.Lg2 Lg7 5.d3 [Hier heeft zwart een aantal mogelijkheden die starten met 5....d6 of 5...e6. De laatste is een wat meer flexibele opzet om snel te kunnen reageren met d5 als wit snode plannen op de koningsvleugel heeft.]

5...e6 [5...d6 6.Le3 e6 7.Dd2 Tb8 8.Pge2 Pd4 9.0–0 Pe7 10.Lh6

a) 10.Tab1 0–0 (10...Pec6 11.a3

0–0 12.b4 b6=) 11.f4 b5=;

b) 10.Pd1 0–0 11.Pc1 b5 12.c3 Pdc6 13.d4 cxd4 (13...c4) 14.cxd4 d5 15.e5±;

10...0–0 11.Lxg7 Kxg7 12.f4 b5 13.Pxd4 cxd4 14.Pe2 e5 15.c3±]

6.f4 [6.Le3 Da5 7.Pge2 Pd4 8.0–0 Pe7 9.f4 d6 10.g4 f5 11.gxf5 exf5 12.Pd5 Pxd5 13.exd5 0–0∓]

6...Pge7 7.Pf3

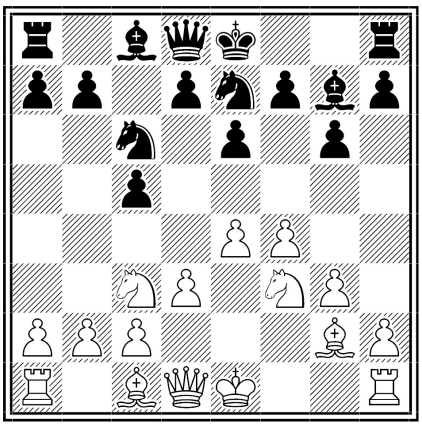

Wat Geert hier speelt is een van de basisopstellingen tegen het gesloten Siciliaans. Zwart kan hier voortzetten met het rustige 7...d6 of meteen wit "befragen" met 7... d5. Ik koos voor het laatste wat wit uitdaagt.

7...d5 [7...d6 8.0–0 0–0 9.Le3 Pd4 10.e5 Pef5 11.Lf2 Db6 (11...Pxf3+ 12.Dxf3 Pd4 13.Dd1 dxe5 14.fxe5 Lxe5 15.Pe4 f5 16.Pxc5 Dc7 17.b4 Pb5 18.d4 Td8 19.c3 Pxc3 20.Df3 Txd4∓) 12.Tb1 Pxf3+ 13.Lxf3 (13. Dxf3 dxe5 14.fxe5 Lxe5 15.Pe4 Pd4 16.Dd1 f5 17.Pd2 Dc7 18.c3 Pb5 19.De2⩲) 13...dxe5 14.fxe5 Lxe5 15.Pa4 Dc7 16.Pxc5 Pd4÷]

8.0–0 0–0 9.g4!? [Wit kiest hier voor de meest scherpe variant. Een andere ook goede zet is hier 9. e5]

[9.e5 b6 10.Pe2 d4 11.Pg5 Lb7 12.Pe4 f6 13.exf6 Lxf6 14.Pxf6+ Txf6=]

9...f5 [De thematische tegenzet. Het idee is om de opmars f4–f5 te blokken en wit tot een verklaring te dwingen. Wie meer wil weten over dit soort stellingen kan of een boek lezen van Nimzowitsch (Mein System) of een training volgen bij ondergetekende.]

[Relevant: 9...Tb8 10.Kh1 b6 11.De1 Pd4 12.Df2 Pxf3 13.Lxf3 dxe4 14.dxe4 f5 15.gxf5 exf5 16.e5 g5 17.Pb5 Lb7 18.Pd6 Lxf3+ 19.Dxf3 gxf4 20.Db3+ Kh8 21.Lxf4 Pg6 22.Pf7+ Txf7 23.Dxf7 Dd4 24.Lg3 Tf8 25.Db3 f4 26.Tad1 De4+ 27.Df3 Dxc2 28.Le1 Pxe5 29.Dd5 1/2–1/2 (29) Egedi,I (2307)-Horvath,L (2269) Hungary 2004]

10.gxf5 [Wit accepteert de uitdaging. Nu is het van belang om deze stelling goed te verdedigen met zwart. Nimzowitsch gaf hier aan dat het terugslaan met de logische zet gxf5 niet het beste is maar exf5! hiermee houd zwart zijn koningsstelling intact.]

10...exf5!? [10...d4!? 11.Pe2 exf5 12.e5 Le6 13.c4 dxc3 14.bxc3 Te8 15.Te1 Dd7 16.d4 Tad8∓; RR 10...gxf5 11.e5 d4 12.Pe2 Pd5 13.Pg3 Lh6 14.Pe1 Dh4 15.Dh5 Dxh5 16.Pxh5 Kh8 17.Ld2 Tg8 18.Kh1 Pce7 19.c3 Ld7 20.c4 Pe3 21.Lxe3 dxe3 22.Pf6 Tgd8 23.Pc2 Pg6 24.Ph5 Lc6 25.Lxc6 Kolomaznikova,B (1922)-Framberk,J (2029) Kouty nad Desnou 2010 1/2–1/2 (45)]

11.e5

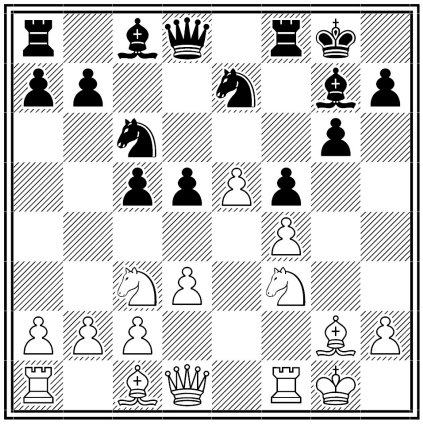

Belangrijk is hier dat zwart alle dreigingen neutraliseert, 11... d4 leidt tot gelijkspel. Ik speelde hier 11...a6 aangezien ik de dreiging Pb5 gevolgd door Pd6 wel lastig vond.

11...a6 [11...Db6 12.Te1 d4 13.Pa4 Da5 14.c4 Dc7 15.Pxc5 Pxe5 16.Pxe5 Dxc5 17.Da4±; 11...d4 12.Pb5 Ld7 13.c3 Kh8 14.Pd6 Pc8 15.Pc4 Tb8 16.Te1 Le6 17.cxd4 cxd4=]

12.d4 [De juiste zet anders speelt zwart alsnog 12...d4]

12...cxd4 [Wit heeft een iets actievere stelling, dus aan zwart de taak om dit te neutraliseren. Ik speelde hier cxd4 om wat meer ruimte voor mijn stukken te geven.]

[12...c4 13.Pa4 Da5 14.b3 Te8 15.Te1 b5 16.Pc5 Pd8 17.Le3 Pe6 18.a4±; RR 12...c4 13.a4 h6 14.b3 cxb3 15.cxb3 Le6 16.La3 Tf7 17.Lc5 Kh8 18.h4 b6 19.La3 Lf8 20.Kf2 Pg8 21.Lxf8 Dxf8 22.h5 gxh5 23.Ph4 Dd8 24.Dxh5 Tc8 25.Pe2 Dd7 26.Lh3 Pce7 27.Tac1 Rendle,T (2370)-Patterson,R (2195) Caleta 2005 1–0 (41)]

13.Pxd4 Pxd4 14.Dxd4 Le6 [Wit heeft hier een klein voordeeltje wat hij kon behouden door de ontwikkelingszet 15. Le3. Wit wil echter meteen op de zwakke velden b6 en c5 controleren.]

15.Pa4 [15.Le3±]

15...Tc8 16.Pc5 Db6 [Wit kan hier het voordeel behouden door of 17. Le3 te spelen of 17. Pb3. Hij koos voor het andere plan nl. het loperpaar.]

17.Pxe6 [17.Le3 Lf7 18.Pb3 Dxd4 19.Pxd4±; 17.Pb3 Dxd4+ 18.Pxd4 Lf7 19.c3±]

17...Dxe6 18.b3?! [speculatie van wit, hij hoopt dat ik op c2 neem waarna La3 volgt met de dreiging Lxe7 en slaan op d5.]

[18.c3!? Tc4 19.Dd3 Tfc8 20.Le3÷]

18...Tfd8 [Ondanks dat zwart hier op c2 had kunnen nemen besloot ik mijn laatste stuk te ontwikkelen

ook om dreiging La3 te ontkrachten.]

[18...Txc2 19.La3 Td8 20.Lxe7 Dxe7 21.Tfc1 Tc6 22.b4 g5∓]

19.La3 Pc6 20.Db6 g5! [Wit behoudt voordeel als het sterke centrum intakt blijft. Zodoende aantasting van het centrum door g5! wat leidt tot verzwakking en verovering van e5.]

[20...Td7 21.Tad1 d4 22.Tf2 Kh8 23.Td3±]

21.fxg5 Dxe5 [21...Lxe5 22.Tad1 Ld4+ 23.Txd4 De3+ 24.Kh1 Dxd4 25.Dxb7 a5 26.Txf5±]

22.Tae1? [Hier verliest wit controle over de partij, goed was hier 22. Tad1 met druk op d5.]

[22.Tad1 Pd4 23.Tde1 Dc7 24.Lxd5+ Txd5 25.Te8+ Kf7 26.Te7+ Dxe7 27.Lxe7 Tb5 28.Dd6 Le5 29.Dh6 Kxe7 30.Dxh7+±]

22...Dd4+ [Alleen zo kan zwart gelijkspel bereiken door dames te ruilen.]

23.Dxd4 Pxd4

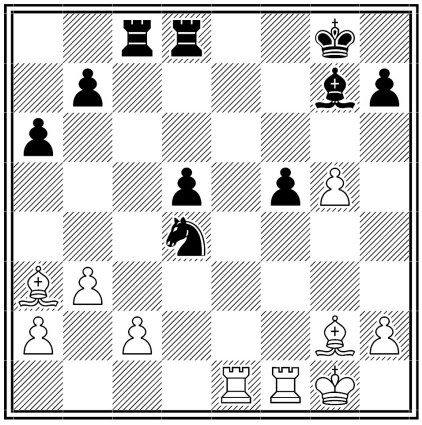

Inmiddels is wit al aardig in tijdnood en was bang voor de dubbele dreiging op c2. Er volgde 24. Le7?]

24.Le7? [24.c4!? dxc4 (24...Pc2 25.Lxd5+ Txd5 26.cxd5 Pxa3 27.Te7 Lf8 28.Txb7 Pc2 29.Tf4÷) 25.Lxb7 Pc2 26.Lxa6 Pxa3 27.Lxc8 Txc8 28.bxc4 Pc2 29.Te7 Lf8 30.Td7 Txc4 31.h3 f4∓]

24...Td7 25.Lf6 Txc2∓ [Zwart heeft inmiddels het initiatief overgenomen en gaat voor de winst.]

26.Te5? [Wit heeft niet in de gaten dat hij al slecht staat, goed was hier 26. Kh1 waarna er mogelijkheden op gelijkspel zijn, zie variant.]

[26.Kh1! Lxf6 27.gxf6 Kf7 28.Td1 Pe2 29.Txf5 Pc3 30.Lxd5+ Pxd5 31.Tfxd5 Txd5 32.Txd5 Txa2 33.Td7+ Kxf6 34.Txb7=]

26...Lxf6 27.gxf6 Kf7∓ [Zwart staat inmiddels duidelijk beter, maar wit probeert nog iets wat een blunder blijkt te zijn.....]

28.Txd5!! [Compleet verrast door deze desperado doe ik hier de foute zet. Goed was Txg2 waarna wit kan opgeven.]

28...Txd5? [28...Txg2+–+]

29.Lxd5+ Kxf6 30.Lxb7 Txa2 31.Tf2 Txf2 32.Kxf2 [Na allerlei slagzetten tijd om de winst te vinden, 32... a5 leidt tot een gewonnen eindspel voor zwart.]

32...a5!–+ 33.Ld5 Ke5 34.Lg8 h6 35.Kg3 f4+ 36.Kg4 f3 37.Kh5 f2 38.Lc4 Pxb3 [en wit besloot hier om op te geven, de a en f pion zijn niet meer te stoppen en het paard op b3 is onaantastbaar.]

0–1

Eregalerij clubkampioenen S.V. Gardé

Seizoen	Senioren	Jeugd Groep 1	Jeugd Groep 2	Jeugd Groep 3
1977-1978	Leo Hovens	Robbert Dekkers		
1978-1979	Martin Bouten	Henk van den Berg		
1979-1980	Leo Hovens	Paul Harperink		
1980-1981	Leo Hovens	Ronald Konings		
1981-1982	Leo Hovens	Paul Dikötter		
1982-1983	Albert Jan Blank	Frank Schoots		
1983-1984	Jeroen van Vlierden	Arthur Maassen		
1984-1985	Albert Jan Blank	Bas Friesen		
1985-1986	Rita Hovens	Koen van Winkel		
1986-1987	Leo Hovens	Bas Friesen		
1987-1988	Jeroen van Vlierden	John Vlassak		
1988-1989	Leo Hovens	Kim & Boris Friesen		
1989-1990	Leo Hovens	Har van Himbergen		
1990-1991	Albert Jan Blank	Har van Himbergen		
1991-1992	Jack Sonnemans	Har van Himbergen		
1992-1993	Gerben Veltkamp	Geert Gabriëls		
1993-1994	Gerben Veltkamp	Paul Hommerson		
1994-1995	Boris Friesen	Martijn Cox		
1995-1996	Paul Hommerson	Martijn Cox		
1996-1997	Alexander Al	Ties van Deurzen		
1997-1998	Paul Hommerson	Erik Biemans		
1998-1999	Boris Friesen	Erik Biemans		Walter Breukers
1999-2000	Leo Hovens	Maurice Kees	Bas Ribbers	Koen Levels
2000-2001	Erik Biemans	Bart Timmermans	Martijn de Jong	Bart Vonken
2001-2002	Boris Friesen	Bart Timmermans	Michiel Teunissen	Joost van Lieshout
2002-2003	Boris Friesen	Mirko Bauer	Floris Willem	Jeroen van den Hurk
2003-2004	Boris Friesen	Martijn de Jong	Tom Swinkels	Wessel Veerbeek & Yentl van der Voort
2004-2005	Raimund van Alphen		Nick Schmitz	Karlijn Canjels
2005-2006	Albert Jan Blank	Floris Willem	Carl Pellemans	Rutger van Mierlo
2006-2007	Raimund van Alphen	Floris Willem	Jasper Ploos-van Amstel	Rutger van Mierlo
2007-2008	Raimund van Alphen	Karlijn Canjels	Thalia Wolffensperger	Ricardo van Hout
2008-2009	Ferry Daamen	Karlijn Canjels	Jasper Ploos-van Amstel	Jasper van Buul
2009-2010	Jan Broekhuis		Péter Daamen	Jasper van Buul
2010-2011	Ferry Daamen	Chris Zhu	Bi-rong Wang	Jasper van Buul
2011-2012	Jan Broekhuis	Péter Daamen		Stef Vermeulen
2012-2013	Ferry Daamen	Bi-rong Wang		Jasper van Buul
2013-2014	Ferry Daamen	Storm Hoeks		Stef Vermeulen
2014-2015	Jan Broekhuis	Steven Heesakkers		Joeri Schouten
2015-2016	Ferry Daamen	Xander Ye		Fons Scheepers
2016-2017	Coen Winters	Xander Ye		Jelte Steer

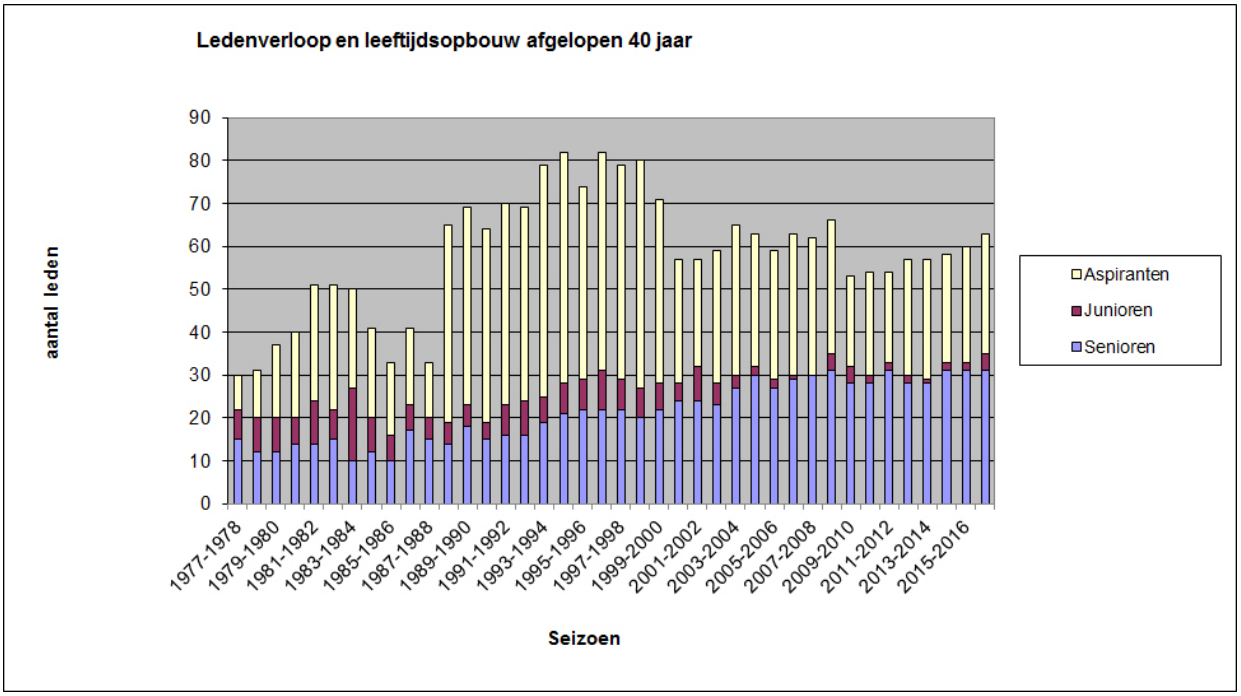

Hallo JUMBO
W. Hesselberth

NAAMPLATEN SPORTPRIJZEN
VONKEN
Graveer-, laser- en ponstechniek
Nieuwstraat 92A
6021 HV Budel
Tel. 0495 -491032
Fax 0495 -496830
info@vonkennaamplaten.nl
www.vonkennaamplaten.nl

Prowise

vlassak

Nieuw in ons assortiment; mengverf in alle kleuren
Bouw- & doe-het-zelf markt
Claassen
Huishoud- & kadoshop
Dierenbenodigdheden
Professioneel mengverf systeem
Stationsstraat 16
6026 CV Maarheeze
Tel. 0495 – 591869
www.bouwmarktclaassen.nl

SLAGERIJ • VERSSPECIALIST
Jan en Marleen van Meijl
Dorpsstraat 43 • 6027 PE Soerendonk • T 0495-593188
T bestellingen 0495-697373 • F 084-8376359
Info@slagerijvanmeijl.nl • www.slagerijvanmeijl.nl

De gaafste kinderopvang!
KLIKKELSTEIN
KINDEROPVANG
Klikkelstein Kinderopvang, Grootschoterweg 10, 6021 KC Budel | www.klikkelstein.nl | Tel: 0495 - 496391

BITSoft feliciteert Gardé met haar 40-jarig jubileum!

BITSoft B.V.

Software, systeemontwikkeling en -integratie

Applicatie- en netwerkbeheer

www.BITSoft-IT.nl